

Μαγούλιανα

www.magoulia.gr

www.fb.com/magoulia

www.twitter.com/magoulia

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 71 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014

ΔΕΚΑΕΞΙ ΣΕ ΑΕΙ - ΤΕΙ

Οι καλοί μας οιωνοί

Χαρήκαμε ιδιαίτερα φέτος που τόσοι εκπρόσωποι της νέας γενιάς Μαγουλιανιτών έδωσαν εξετάσεις και πέτυχαν να εισαχθούν στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ. Σίγουρα θα υπάρχουν και κάποιοι άλλοι που μας διαφεύγουν. Τα ονόματα των επιτυχόντων:

Ιωάννης Α. Μπουρνάς, Οδοντιατρική Αθήνας
Αντωνία Χατζηγεωργίου, Βιοτεχνολογία Γεωπονικό Αθήνας
Σταυρούλα Μαρίτσα, Ιστορικό-Αρχαιολογικό Αθήνας
Δημήτρης Βούλγαρης, Φαρμακευτική Αθήνας
Αλέξανδρος Βούλγαρης, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Πειραιά
Μαρία Βούλγαρη, Παιδαγωγικό Αθήνας
Γιώργος Π. Τσαφαράς, Φαρμακευτική Πάτρας
Κωνσταντίνος Χ. Γιαβή, Χημικό Πάτρας
Ευδοξία Κόλλια, Οικονομικής Επιστήμης Πειραιά
Πέννυ Σ. Δουλουγέρη, Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειος
Μαριάννα Αλεξανδρή, Μεσογειακών Σπουδών Ρόδος
Κων/τίνα Π. Παπαθανασοπούλου, Φιλοσοφίας Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας Ιωαννίνων
Κυριάκος Γεωργακόπουλος, Μηχανικών Η/Υ Πειραιά
Χρήστος Πατεράκης, Μηχανικών Η/Υ, Πειραιά
Ηλίας Β. Αναγνωστόπουλος, Διοίκηση επιχειρήσεων - Marketing ΑΤΕΙ Αθήνας
Κων/τίνος Β. Αναγνωστόπουλος, Διοίκησης Επιχειρήσεων-Διοίκηση Πληροφοριακών Συστημάτων Λευκάδας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

Για Ξενία - Σανατόριο

Το Σανατόριο και το Ξενία να παραχωρηθούν για τρεις - τέσσερις δεκαετίες, με ρήτρες ανάπτυξης και τοπικής απασχόλησης. ➔ Σελ. 3

«ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ»

Το κόμμα...

Το «κόμμα» μπορεί να κάνει δύο ανθρώπους να σκοτωθούν. Ένα ευθυμογράφημα. ➔ Σελ. 10

1940 - 1960

Να σου ζήσει

- Να σου ζήσει μωρή Αλέξαινα και τούτη θα σου φέρει το καλύτερο γαμπρό.
- Κι άλλη προίκα, μωρή μαυροκουρούνα;
Γράφει ο **Στάθης Κόλλιας** ➔ Σελ. 11

Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ

«Σήμα κατατεθέν»

«Θα μαρτυρήσει ο πλάτανος θα μαρτυρήσει η βρύση...». Γράφει ο **Παναγιώτης Φ. Φούκας**. ➔ Σελ. 12

Σανατόριο - Ξενία: Περιμένοντας τους «επενδυτές»

Σελ. 3

Ούτε γιατρός, ούτε ασθενοφόρο, ποιος νοιάζεται για την υγεία μας;

Η ΓΟΡΤΥΝΙΑ ...ΝΟΣΕΙ

Το αγροτικό ιατρείο και τον «αγροτικό» γιατρό τα έχασαν νωρίς οι Μαγουλιανίτες. Σήμερα μας λένε, καλό το Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ), αλλά ακόμα καλύτερος ο Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ). Τα πράγματα όμως δεν πάνε καλά. Η ακτινογραφία της υγείας στον δήμο Γορτυνίας είναι «μαύρη». Έχουμε και λέμε:

➤ Δύο -προς το παρόν- τα Κέντρα Υγείας στο δήμο μας, ένα στη Δημητσάνα και ένα στα Τρόπαια. Και τα δύο παλεύουν σήμε-

ρα με σοβαρές ελλείψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, καθώς και σε υλικοτεχνική υποδομή.

➤ Τα δύο Κέντρα Υγείας εξυπηρετούνται από ένα ασθενοφόρο. Ας υποθέσουμε ότι βρέθηκε γιατρός και νοσοκόμος, πρέπει να βρεθεί και ασθενοφόρο...

➤ Ας υποθέσουμε ότι σε κάποιον έπεσε το Τζόκερ. Βρέθηκε γιατρός, νοσοκόμος, ασθενοφόρο και ο ασθενής φτάνει στην Τρί-

πολη. Τα προβλήματα λύθηκαν; Το Παναρκαδικό νοσοκομείο σήμερα παλεύει με σημαντικές ελλείψεις σε προσωπικό και σε υλικοτεχνική υποδομή.

➤ Και μια λεπτομέρεια που κοστίζει ζωές. Συνήθως οι μόνιμοι κάτοικοι μεταφέρουν τα περιστατικά με ό,τι αυτοκίνητο βρεθεί. Και, ούτε οι αποστάσεις είναι μικρές, ούτε οι δρόμοι οι καλύτεροι...

Γράφει η **Αγγελική Κοσιαβέλου** ➔ Σελ. 4

Σταθερά μπροστά

Οι αυγουσιτιάτικες εκδηλώσεις του Συλλόγου, οι εκδηλώσεις του χωριού, έγιναν πλέον θεσμός! Φέτος πήγαμε καλύτερα από πέρυσι. Όλα ήταν ανεβασμένα.

Δούλεψαν -εννοείται εθελοντικά- περισσότεροι νέοι. Το όλο πρόγραμμα συντόνισαν τα νεώτερα στελέχη που έχει αναδείξει ο Σύ-

λλογος. Όλα τα "έξοδα" ήταν προσφορά των ιδίων των Μαγουλιανιτών. Οι εκδηλώσεις του καλοκαιριού, ουσιαστικά και τυπικά αυτοχρηματοδοτούνται από τα μέλη μας.

Όλα αυτά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, μας δίνουν δύναμη και αισιοδοξία. Με την νέα περίοδο που σύντομα ξεκινάει, οι αλλαγές

στον Σύλλογο θα προσαρμοστούν και θα ακολουθήσουν τις επιταγές των καιρών. Οι νέες ηλικίες των Μαγουλιανιτών, είναι στην πρώτη γραμμή και αναλαμβάνουν τις ευθύνες που τους αναλογούν.

❑ Το 7ήμερο εκδηλώσεων του Συλλόγου στο χωριό. ➔ Σελ 5-8

Πετροβούνι: Εισαγγελικό «όχι» στην περίφραξη του δρόμου

Την απομάκρυνση εδώ και τώρα των συρματοπλεγμάτων από τον δρόμο που οδηγεί στην εκκλησία της Παναγίας, στο Πετροβούνι, απαιτεί η Εισαγγελία Πρωτοδικών

Τρίπολης. Μπορεί στις 8 Σεπτεμβρίου που πέρασε οι Μαγουλιανίτες να αναζητήσαν μέσα από τα συρμάτινα μπλόκα να φτάσουν μέχρι την εκκλησία. Μπορεί μέχρι την ώρα

που γράφονταν τούτες οι σειρές, η περίφραξη να μην είχε απομακρυνθεί. Η απόφαση της Εισαγγελίας, πάντως, είναι ένα μήνυμα προς κάθε καταπατητή. ➔ Σελ. 4

Οικονομική ενίσχυση - συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.

Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ - EUROBANK

Κωδικός IBAN: **GR61026063 000000 20200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

Το Σχολείο αλλάζει...

Προχωρούν από τον Δήμο Γορτυνίας οι εργασίες διαμόρφωσης του κάτω προαυλίου του Σχολείου – Λαογραφικού Μουσείου. Στην παρούσα φάση προβλέπεται καθαρισμός και τοποθέτηση κιγκλιδωμάτων στην θέση του μαντρότοιχου. Προβλέπεται επίσης κατασκευή 2 τουαλετών, περίφραξη και καθαρισμός της αποθήκης.

Μας παρακολουθούν...

Οι πιο παρατηρητικοί θα πρόσεξαν ήδη ότι η θέα της webcamera άλλαξε λίγο κοιτώντας πιο πολύ το Μαίναλο. Αυτό έγινε κατόπιν αιτήματος της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας μετατρέποντάς την, θα λέγαμε, σε ένα νέας γενιάς πυροφυλάκιο.

Για πυρόσβεση...

Στα πάνω αλώνια τοποθετήθηκε με δαπάνη της Περιφέρειας και της Υπηρεσίας Πολιτικής Προστασίας, δεξαμενή χωρητικότητας 40 κυβικών μέτρων νερού η οποία είναι ανοιχτή ώστε να ανεφοδιάζει δύο τύπους πυροσβεστικών ελικοπτέρων για άμεση επέμβαση.

Έγιναν και αυτά...

Στο χωριό πέρα από τις επταήμερες εκδηλώσεις του Αυγούστου, που θα διαβάσετε αναλυτικά στις επόμενες σελίδες, έγιναν και πολλά ακόμα πράγματα σε συνεννόηση με τον κοινοτάρχη και με έξοδα του Συλλόγου. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα παρακάτω:

✓ Καθαρισμός της πηγής του πλατάνου από τις ρίζες του, αυξάνοντας έτσι αρκετά τη ροή του νερού.

✓ Επισκευάστηκαν δύο παγκάκια στο κάτω χωριό.

✓ Δαπάνη για την μεταφορά και τοποθέτηση του δαπέδου της παιδικής χαράς (δωρεά Αλέξη Κουμπούρη).

✓ Αγορά 300 πλαστικών καθισμάτων (σε οικονομική συνεργασία με τον Παντελή) βάζοντας τέλος στον δανεισμό ή και την ενοικίαση που γινόταν κάθε φορά βάσανο παρωνέγες των εκδηλώσεων του Συλλόγου.

Φυλλομετρώντας τον χρόνο της εφημερίδας, να αναπολείς έτη 17 και κόσμους που πέρασαν.

Είμαστε μαζί, όλοι. Συνεχίζουμε απτόητοι.

Βαλτεσινίκο-Βυτίνα, Βυτίνα-Βαλτεσινίκο!

Παρακολουθούμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις συλλογικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται στα γύρω χωριά, ιδιαίτερα στο Βαλτεσινίκο και στην Βυτίνα. Διαπιστώνουμε με ιδιαίτερη χαρά ότι υπάρχουν ποσοτικές και ποιοτικές δράσεις που συσπειρώνουν-ενεργοποιούν τους κατοίκους και πάνω απ' όλα την νεολαία!

Στο Βαλτεσινίκο, το ΔΣ του συλλόγου που ηγείται ο **Μιχάλης Αναγνωσταράς** έδωσε μια ώθηση τα τελευταία χρόνια, με αποτέλεσμα να απελευθερωθούν και δραστηριοποιηθούν ευρύτερες δυνάμεις και να παρουσιάσουν ένα συγκινητικό αποτέλεσμα. Οι παραδοσιακές εκδηλώσεις δεμένες με την νέα πνοή που δίνουν τα παιδιά του Βαλτεσινικού, έχουν αποτελέσματα που μας παραδειγματίζουν, μας δείχνουν δρόμους, μας φέρνουν πιο κοντά στο να προσπαθήσουμε και για κοινές μελλοντικές προσπάθειες!

Στην Βυτίνα υπάρχουν αρκετές συλλογικές δραστηριότητες που δρουν και ανεξάρτητα και σε συνεργασίες. Το στίγμα όμως των διεκδικητικών δράσεων και των ποιοτικών εκδόσεων, που καθοδηγούν και ωθούν την κοινωνία, το δίνει ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων με την τεράστια ποιοτική προσπάθεια που καταβάλλει το ΔΣ του συλλόγου και ο πρόεδρος του **Παναγιώτης Παπαδέλος!**

Έχουμε ξεκινήσει μια συζήτηση για να πετύχουμε μια πιο στενή και θεσμική συνεργασία, όλων των φορέων που δραστηριοποιούνται στα χωριά μας! Στα πλαίσια της Παγγορτυνιακής αλλά και εκτός αυτής, μπορούμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Οι κοινές αποτελεσματικές δράσεις μας για τα μονοπάτια στο Μαίναλο, δείχνουν και τον δρόμο και τις προοπτικές! Αν δεν κάνουμε εμείς αυτό το βήμα, θα το κάνουν οι επόμενοι...

Πκυρ

Οι αντιδήμαρχοι

Ορκίστηκαν στις 24 Αυγούστου ο Δήμαρχος Ιωάννης Γιαννόπουλος και το νέο Δημοτικό Συμβούλιο όπως και οι τοπικοί πρόεδροι και σύμβουλοι του Δήμου Γορτυνίας. Η εφημερίδα μας ήταν παρούσα.

Στην πρώτη συνεδρίαση 7 Σεπτεμβρίου εκλέχτηκε η οικονομική επιτροπή, η επιτροπή ποιότητας ζωής και οι αντιπρόσωποι στην Περιφερειακή Ένωση Δήμων Πελοποννήσου. Αντιδήμαρχοι Ορίστηκαν: **Παναγιώτης Καραντώνης** (Βυτίνα), **Γεώργιος Πετρόπουλος** (Κλείτορος), **Παναγιώτης Μητρόπουλος** (Ηραία), **Λάμπης Μπαξεβάνος** (Δημητσάνα-Τρικολώνων), **Δήμητρα Μουτζούρη-Κάχη** (Τρόπαια), **Ιωάννης Αθανασόπουλος** (Κοντοβάζαινα) **Κανέλλος Νικήτας** (Λαγκάδια)

Η εφημερίδα μεγαλώνει...

Μπορεί η εφημερίδα μας να έκλεισε 17 χρόνια και μαζί της να μεγάλωσε μια ολόκληρη γενιά, αλλά πρόλαβε μόλις σε ένα χρόνο να τριπλασιαστεί σε όγκο, αντανάκλωντας έτσι την ανταπόκριση και την συμμετοχή ολόενα και περισσότερων συμπατριωτών. Με την υποστήριξή σας συνεχίζουμε...

Το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν

Παράκληση: Οι σελίδες της εφημερίδας είναι συγκεκριμένες και πολλά γραπτά εξαιρετικά μεγάλα. Και σ' αυτό το τεύχος μας έμειναν θέματα έξω, ενώ τα περισσότερα που δημοσιεύτηκαν δεν γλίτωσαν την... κλασική κλίνη του Προκρούστη. Γράψτε όσο γίνεται μικρότερα κείμενα ώστε στις στήλες της εφημερίδας να φιλοξενείται περισσότερος κόσμος.

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ:
01 - 4943

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Όροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 2105230669

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliaana@gmail.com

Υπεύθυνος έκδοσης:
Παναγιώτης Κυρ.
Κυριακόπουλος
pkkyriak@gmail.com

Υπεύθυνος Σύνταξης
Παναγιώτης Ιωάννη Μαρίτσας
panosmaris1@gmail.com

Επικοινωνία με τα μέλη
και τους συνδρομητές:
Μαρίτσας Κωνσταντίνος:
6977.914.111

Αλεξόπουλος Άγγελος:
6973.089.436

Δουλουγέρης Δ. Ηλίας:
6932.28.22.51

Κολόσασκας Αλέξης:
6948.58.53.84

Γόντικας Κ. Χρήστος:
6940.92.71.52

Ζούβελος Τάσος:
6944.29.44.70

Μπερελής Ιωάννης:
6945.91.93.91

Κυριακόπουλος Παναγιώτης:
6972.63.23.12

Σελιδοποίηση:
Μαίρη Γασπαράκη
ΤΥΠΟΙΣ:
Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η **Μαρία** και ο **Βασίλης Π. Γόντικας** απέκτησαν αγοράκι.
- Ο **Γιάννης Ν. Φούκας** και η **Γωγώ Κασιγιαννη** απέκτησαν κόρη.
- Ο **Παναγιώτης Η. Λαμπούσης** και η **Μαρία Σεβασλίδου** απέκτησαν κόρη.
- Ο **Θοδωρής Σ. Κολόσασκας** και η **Μυρσίνη Μεντή** απέκτησαν αγοράκι.

ΓΑΜΟΙ -ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο **Ανδρέας Φωτεινάκης** και η **Ευγενία Βρίνιου** παντρεύτηκαν στην Παιανία.
- Ο **Γιώργος Θ. Κόλλιας** και η **Ελένη Ζαφείρη** βάπτισαν τον γιό τους Θεόδωρο στον Ιερό ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στα Μαγούλιανα.

- Ο **Θανάσης Η. Λαμπούσης** και η **Ελένη Παξινού** τέλεσαν τον γάμο τους και βάπτισαν τον γιό τους Ηλία στο Νέο Ηράκλειο.

ΚΗΔΕΙΕΣ

- **Νίκος Φουτάκης** (εγγονός του παπά-Γρηγόρη), απεβίωσε και ετάφη στην Θεσσαλονίκη. Κατόπιν επιθυμίας του δωρήθηκε στον Σύλλογο το βιβλίο του "Αναμνήσεις ζωής ημερολόγιο πολέμου".
- **Γιώργος Δημητρακόγιαννης**, απεβίωσε και ετάφη στο Αίγιο.
- **Πανούλα Αλεξοπούλου**, απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα
- **Διαμάντω Καρατασάκη** το γένος Καρρά, απεβίωσε και ετάφη στην Νυμφασία.

Οικονομικές προσφορές

Και τις φετινές δραστηριότητες του Συλλόγου τις χρηματοδότησαν, στήριξαν με την εθελοντική δουλειά τους και με τις υλικές προσφορές του, οι Μαγουλιανίτες και οι φίλοι του χωριού. Στην λαχειοφόρο συμμετείχαν σχεδόν όλοι. Πέρα απ' αυτό, είχαμε και τις προσφορές των παρακάτω φίλων: **Γιάννης Παν. Κανελλόπουλος** 150 ευρώ, **Τρισεύγενη Γ. Πολίτη** 100, **Π.Γρ. Κανελλόπουλος** 100, **Ανδρέας** και **Αντιγόνη Κοσιαβέλου** 100, **Γιάννης Κ. Μαρίτσας** 50, **Νίκος Ηλιόπουλος** 50, **Κική Χαρ. Πολίτη** 50, **Ανώνυμος** 20, **Μαρίνος Π. Μπουρνάς** 30, **Πανίκος Τσαϊλής** 50 ευρώ στη μνήμη του πατέρα του Ανδρέα.

Συγχαρητήρια

Θερμά συγχαρητήρια στο **Χρήστο Πατεράκη** του Ευθυμίου και της Βασιλικής, εγγονό του εφημερίου Μαγουλιάνων π. Θεοδώρου Κονδύλη, που πέρασε στο Τμήμα Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στο Τ.Ε.Ι. του Πειραιά και του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες στη ζωή του. Η οικογένειά του, ο παππούς, η γιαγιά, οι θείοι και τα ξαδέλφια του.

Για όλους (και τους 100άδες που δεν αναγράφονται...) έχουν κοπεί τα απαραίτητα παραστατικά που εξασφαλίζουν την διαφάνεια και την σιγουριά όλων των μερών.

Στην μνήμη Πανούλας Αλεξοπούλου

• Στην μνήμη της μάνας τους Πανούλας Αλεξοπούλου, τα παιδιά της **Γεωργία** και **Αλέξης** προσφέρουν στον Σύλλογο του χωριού 200 ευρώ.

• Στην μνήμη της θείας τους Πανούλας Αλεξοπούλου, ο **Θανάσης** και **Αλέξης Αλεξόπουλος** προσφέρουν στον Σύλλογο 100 ευρώ.

Δια βίου εκπαίδευση

Δωρεάν εκπαιδευτικά προγράμματα ενηλίκων παρέχονται στο Κέντρο δια βίου μάθησης του Δήμου Γορτυνίας για το εκπαιδευτικό έτος 2014-2015. Δηλώσεις συμμετοχής μπορείτε να υποβάλλετε σε όλα τα ΚΕΠ του Δήμου Γορτυνίας, κατά τις εργάσιμες μέρες. Πληροφορίες: kdvm147@gmail.com κιν. 6942491772.

Προσοχή κλέφτες

Ιδιαίτερα προσεκτικοί πρέπει να είναι οι κάτοικοι του χωριού καθώς τον Σεπτέμβριο σημειώθηκαν την ίδια μέρα 2 κλοπές χρηματικών ποσών. Οι δράστες με την μέθοδο της απασχόλησης απέσπασαν την προσοχή των ηλικιωμένων, ενώ την ίδια ώρα άλλο μέλος της συμμορίας παρείσφρησε στα σπίτια προς αναζήτηση χρημάτων. Εκτός από τους ηλικιωμένους εφιστούμε την προσοχή των νεότερων, όταν πλανόδιοι πωλητές προσεγγίζουν ηλικιωμένους...

Ανοιχτοί σε όλα...

Με τον ίδιο τρόπο που δεχόμαστε τις επιδοκίμασιες, δεχόμαστε και τις διαφορετικές απόψεις. Ειδικά για την εφημερίδα δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε τα αυτονόητα:
✓ Ανήκει σε όλους.
✓ Ανυπόγραφα στην εφημερίδα είναι μόνο τα κείμενα που εκφράζουν το Δ.Σ. του Συλλόγου.
✓ Καλά τα λόγια... του καφενείου, αρκεί να διατυπώνονται γραπτώς και να είναι ενυπόγραφα. Τα γραπτά μένουν. Όλα τα υπόλοιπα είναι εκ του πονηρού.
✓ Χαρά μας να φιλοξενούμε διαφορετικές απόψεις. Στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε πολλές «διαφορετικές» θέσεις για το θέμα του Σανατορίου και του Ξενία Μαγουλιάνων. Αυτό είναι που κάνει τη δικιά μας εφημερίδα να ξεχωρίζει. Η πολυφωνία.
Σ' αυτό το μοτίβο συνεχίζουμε. Αυτό μας πάει. Εδώ ταιριάζει γάντι παλιότερη έκφραση μέλους του Δ.Σ. «Απόλυτη ομοφωνία υπάρχει μόνο στα νεκροταφεία».

Ούτε μυρωδιά;

Πέρασε σχεδόν ένας χρόνος από την μεταβίβαση του σανατορίου της Μάνας του Στρατιώτη στο ΤΑΙΠΕΔ, και σχεδόν τρεις μήνες από την πρόσκληση ενδιαφέροντος για το Ξενία Μαγουλιάνων και το Σανατόριο. Δεν είδαμε κάποια ανακοίνωση ή έστω μια αναφορά από την δημοτική αρχή.

Ο κύριος δήμαρχος διατυπώνει σε κάθε ομιλία του ότι ο Δήμος Γορτυνίας δεν μπορεί να κάνει ανάπτυξη. Τώρα ασχολείται με τον εναλλακτικό τουρισμό που θα προσφέρει το Σανατόριο Ιθώμη στην Βυτίνα. Ευτυχώς που δεν μεταβίβαστηκε και αυτό στο ΤΑΙΠΕΔ και μπορούν να βγαίνουν και οι ανάλογες φωτογραφίες προς τέρψη του γορτυνιακού κοινού...

ΕΩΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΑΝΤΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Παράταση με το καλημέρα

Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

«Ορφανά» φαίνεται ότι θα παραμείνουν το Ξενία και το Σανατόριο Μάνα στην περιοχή μας, καθώς σύμφωνα με πληροφορίες το επενδυτικό ενδιαφέρον για τα δυο ιστορικά οικήματα είναι περιορισμένο. Η ορεινή Αρκαδία, για ακόμη μια φορά, πέφτει θύμα των λανθασμένων χειρισμών, σε ό,τι αφορά στις επενδύσεις και στην αναπτυξιακή περιφερειακή πολιτική, από τους εκάστοτε κυβερνώντες.

Το ΤΑΙΠΕΔ ανακοίνωσε ότι το «κλείσιμο» των προσφορών για τα 14 αρχοντικά και μικρά Ξενία μετατίθεται για ένα μήνα αργότερα. Έτσι αντί για τις 22 Σεπτεμβρίου, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλλουν τις προσφορές τους για αξιοποίηση ενός ή περισσότερων από τα προς διάθεση ακίνητα μέχρι το τέλος Οκτωβρίου. Το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Ελληνικού Δημοσίου ανταποκρίθηκε σε αιτήματα διαφόρων ενδιαφερομένων και δόθηκε η παράταση στην υποβολή προσφορών.

Ωστόσο, πληροφορίες θέλουν την παράταση ως... σανίδα σωτηρίας, καθώς σε ελάχιστες περιπτώσεις υπήρξε ουσιαστικό ενδιαφέρον με προοπτική επένδυσης. Στο ΤΑΙΠΕΔ γίνονται απεγνωσμένες κινήσεις για προσέλκυση επενδυτών στο παρά πέντε –παραγγέλθηκε μάλιστα και έρευνα για τις διεθνείς απαιτήσεις σχετικά με την εκμετάλλευση υπο-

δομών- κάτι που επιβεβαιώνει όλους όσους φοβούνται “ξεπούλημα των ασημικών”.

Αν αληθεύουν οι πληροφορίες μας, για το Ξενία και το Σανατόριο δεν υπάρχουν μνηστήρες με... καλό σκοπό, αφού για τους ιθύνοντες του Ταμείου προέχει το «ξεφόρτωμα» άλλων ξενοδοχειακών μονάδων, όπως των Ξενία Ναυπλίου και Τσαγκαράδας, η βίλα de Vecchi στη Ρόδο, τα δυο αρχοντικά στη Μακρυνίτσα του Πηλίου. Τα φαντάσματα των περασμένων δεκαετιών με τους άγονους διαγωνισμούς για την εκμετάλλευση των δυο οικημάτων, πλάνωνται πάνω από το Μαίναλο.

Για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής, τους χιλιάδες επισκέπτες

Ξενία: Το ακατέργαστο τουριστικό διαμάντι

που το επισκέφθηκαν στο παρελθόν και για τους παράγοντες του ορεινού τουρισμού το Ξενία είναι ένα ανεκμετάλλευτο τουριστικό χρυσωρυχείο, ένα «ακατέργαστο διαμάντι» την πραγματική αξία του οποίου κανείς δεν αντιλήφθηκε από το 1965 που ολοκληρώθηκε η κατασκευή του. «Φυτεμένο» σε μια περιοχή απίστευτου φυσικού κάλλους στο Μαίναλο εκκίνησε από προνομαϊκή θέση όταν άρχισε και η συζήτηση για την ανάπτυξη του ορεινού και του χειμερινού τουρισμού στην Ελλάδα. Κι όμως, στα χρόνια που ακολούθησαν

αποδείχθηκε ότι ουδέποτε υπήρξε η βούληση να αποτελέσει το επίκεντρο της τουριστικής ανάπτυξης για μια ολόκληρη περιοχή, και μάλιστα “δύσκολη” στο κομμάτι της απασχόλησης.

Οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού που ταίριαζαν με το προφίλ της περιοχής, ο περιπατητικός και ορειβατικός τουρισμός, οι ποδηλατικές διαδρομές, η σύνδεση με το Χιονοδρομικό Κέντρο δεν έγιναν ποτέ, δεν εκπονήθηκαν μελέτες για επέκταση των υποδομών του σε πλήρη αρμονία και με σεβασμό προς το φυσικό περιβάλλον, σταδιακά το Ξενία εγκλωβίστηκε οικονομικά και αφού λεηλατήθηκε, σήμερα στέκει θλιβερή σκιά του παρελθόντος.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ:

Να παραχωρηθούν με ρήτρες ανάπτυξης

Σ' ολόκληρη την χώρα έχουν ξεσηκωθεί σοβαροί φορείς και πολίτες που αντιδρούν στις λογικές και πρακτικές του ΤΑΙΠΕΔ, που παρακάμπτουν τις τοπικές κοινωνίες και διαχειρίζονται κατά βούληση την κρατική περιουσία.

Στην δική μας περίπτωση, είναι χαρακτηριστική η σιωπή του δήμου Γορτυνίας. Λογικά η δημοτική αρχή όφειλε ήδη να είχε έρθει στο χωριό για να συνομιλήσει με τους κατοίκους και να ενημερώσει για τις δικές της ενέργειες.

Τίποτα απ' όλα αυτά δεν έχουμε δει. Ούτε καν επικοινωνία με τον Σύλλογο δεν έχει υπάρξει, παρά τον διάλογο που έχουμε ανοίξει.

Από τον μέχρι σήμερα διάλογο, ο περισσότερος κόσμος επιμένει:

- Αξιοποίηση: Σίγουρα ΝΑΙ!
- Ξεπούλημα της γης: ΟΧΙ

➤ Οι Μαγουλιανίτες δεκαετίες τώρα, προσπαθούν να δώσουν ζωή στο Ξενία και στο Σανατόριο. Τα μεγάλα κόμματα εναλλάσσονται στην εξουσία, αλλά όλοι τους συ-

νειδιτά, μέχρι και χτες, αρνούνταν να δώσουν στοιχεία για το ιδιοκτησιακό καθεστώς του Σανατορίου της Μάνας του Στρατιώτη και επέβαλλαν την πλήρη απαξία του. Σε λουκέτο και απαξίωση οδηγήθηκε και το Ξενία.

➤ Τώρα στα γρήγορα και στα τυφλά, μεταβιβάζουν τα κτήρια αλλά και πολλά στρέμματα γη μας, χωρίς να ενδιαφέρονται τι ανάπτυξη θα γίνει, ποιόν - ποιους θα ωφελήσει, ποιο θα είναι το μέλλον του τόπου μας.

- ✓ 99 χρόνια το Ξενία.
- ✓ 50 χρόνια το Σανατόριο.
- ✓ Στην ουσία νοιάζονται να μεταβιβάσουν την ιδιοκτησία με πλάγιο τρόπο, αυτό είναι το κύριο μέλημά τους.

➤ Τα ερωτήματα πολλά, όποιοι πιστεύουν ότι πρέπει να εκποιηθούν στα γρήγορα και όσο - όσο τέτοιου είδους κρατικές περιουσίες, πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι έρχεται και η σειρά όλων των δημοτικών οικημάτων (π.χ. κοινοτικό καφενείο - ξενώνας), των δημο-

σίων - κοινοτικών οικοπέδων, όλων των εθνικών περιουσιακών στοιχείων.

Ανάπτυξη για ποιόν; Για ποιούς; Πιστεύουμε ότι η κάθε κίνηση, πρέπει να ωφελήσει πρωτίστως τους ντόπιους (με την ευρύτερη έννοια) ανθρώπους μας, άμεσα ή και έμμεσα.

Το Ταμείο αποκρατικοποίησεων νοιάζεται μόνο για το τι θα εισπράξει. Οφείλει όμως να εξετάσει και άλλους παράγοντες που εμείς στο Σύλλογο πιστεύουμε ότι είναι πιο σημαντικοί, όπως: η απασχόληση, η γενικότερη ώθηση της περιοχής, η ανάπτυξη και άλλων παράλληλων οικονομικών δραστηριοτήτων.

Προτείνουμε:

- Η επιλογή των προτάσεων να ακολουθήσει την φιλοσοφία των παραπάνω προβληματισμών πέρα από το οικονομικό αντίτιμο.
- Πέρα από τα κτήρια, αν δοθούν και οι εκτάσεις γης, να μην υπάρξει

καμία αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Να δοθούν με συμβολικό μίσθωμα ή ενοίκιο, ίσως κατά προτεραιότητα σε ντόπιους επιχειρηματίες, με στόχο την αναζωογόνηση της τοπικής οικονομίας.

Η παραχώρηση να είναι για τρεις - τέσσερις το πολύ δεκαετίες, με ρήτρες ανάπτυξης και τοπικής απασχόλησης. Οι καλύτεροι να έχουν δικαίωμα συνέχισης της επιχειρηματικής προσπάθειας.

➤ Η όποια ανάπλαση να μην υποβαθμίζει το περιβάλλον και να διατηρεί την εξαιρετική αρχιτεκτονική των δύο κτηρίων.

Ο δήμος και οι κάθε μορφής συλλογικότητες οφείλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους για τον κίνδυνο αλλαγής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος στην γη μας. Τσιφλίκια στην Αρκαδία δεν πρέπει να υπάρχουν ξανά.

Στο πλαίσιο όλων των παραπάνω, ο Σύλλογος θα αποστείλει σχετική επιστολή στο ΤΑΙΠΕΔ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ ΓΙΑΤΡΟΙ, ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ, ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΑ

Μαγούλιανά μου, αγιάτρευτα...

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

Οι θερμοκρασίες έπεσαν στα ορεινά και τα περισσότερα σπίτια ήδη άδειασαν, αφού οι επισκέπτες του καλοκαιριού επέστρεψαν στις εστίες τους. Τώρα λοιπόν που οι περισσότεροι γύρισαν στους ρυθμούς τους, ας ρίξουμε λίγο τη ματιά μας στην καθημερινότητα των κατοίκων του χωριού και κυρίως στις σκιές της.

Λίγο πολύ όλοι μας έχουμε στο νου έστω, και σαν ανάμνηση, την εικόνα του «αγροτικού» γιατρού, να έρχεται στα Μαγούλιαννα και να εξετάζει ή να συνταγογραφεί στο κοινοτικό γραφείο ή και στο καφενείο. Γιατροί στα πρώτα τους βήματα ήταν. Όμως όλοι οι κάτοικοι των χωριών γνώριζαν ότι έστω κάποιες μέρες την εβδομάδα θα είναι εκεί. Στο δε ια-

τρείο στη Βυτίνα μπορούσες να εξυπηρετηθείς και από άλλες ειδικότητες.

Μετά ήρθαν τα Κέντρα Υγείας. Πρωτοβάθμια δομή παροχών υγειονομικής φροντίδας. Ήταν εκεί και παρείχαν τις υπηρεσίες τους και μια πρώτη φροντίδα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο σε μόνιμους κατοίκους και επισκέπτες.

Και σιγά σιγά άρχισε η αποδόμηση, πριν καλά καλά δούμε τους καρπούς ενός σχεδίου για τη δημόσια υγεία. Μετά ήρθε και η κρίση και όλα παίρνουν μια μουντή και γκριζα απόχρωση. Για να δούμε λοιπόν τι ακριβώς συμβαίνει...

Στο Δήμο Γορτυνίας λειτουργούν δύο Κέντρα Υγείας. Ένα στα Τρόπαια και ένα στη Δημητσάνα. Και τα δύο τα τελευταία χρόνια παλεύουν υποστελεχωμένα και τις κάθε είδους ελλείψεις.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα. Μετά από συνταξιοδοτήσεις, αυτή τη στιγμή και τα δύο κέντρα εξυπηρετούνται από ένα ασθενοφόρο. Τη μια μέρα το ασθενοφόρο είναι στη Δημητσάνα και την άλλη στα Τρόπαια.

Χάθηκε μια ζωή

Αν το πλήρωμα εξυπηρετεί περιστατικό και παρουσιαστεί δεύτερο, το επόμενο ασθενοφόρο θα έρθει από το Παναρκαδικό Νοσοκομείο, δηλαδή από την Τρίπολη. Και μην προτρέξετε να σκεφτείτε σιγά τον κόσμο που έχει και έλα μωρέ πότε θα συμβούν ταυτόχρονα δύο περιστατικά, γιατί ήδη έχει χαθεί τουλάχιστον μία ανθρώπινη ζωή, μιας και οι μόνιμοι κάτοικοι συνήθως μεταφέρουν τα περιστατικά με ότι αυτοκίνητο βρεθεί. Και, ούτε οι αποστάσεις είναι μικρές, ούτε οι δρόμοι οι καλύτεροι...

Όσον αφορά τώρα τη στελέχωση

σε ανθρώπινο δυναμικό, η απογοήτευση συνεχίζεται. Θέσεις για γιατρούς προκηρύσσονται, γιατροί όμως δεν εμφανίζονται εύκολα. Είναι τόσο χαμηλές οι μηνιαίες αποδοχές τους που απ' ό,τι φαίνεται προτιμούν άλλες θέσεις στον ιδιωτικό τομέα ή ακόμα να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό.

Κάποιες προσπάθειες έξτρα μοριοδότησης, ή ακόμα και συνυπηρέτησης για τους τυχόν συντρόφους τους δε φαίνεται να αποδίδουν καρπούς. Τα έξοδα διαμονής και μετακίνησης στην περιοχή είναι αποθαρρυντικά και σε παρεμβάσεις που έχουν γίνει στην κυβέρνηση έχουν δοθεί απαντήσεις τύπου «αν βρει στους γιατρούς ο δήμος ένα κατάλυμα και βρεθεί τρόπος να έχει και δωρεάν σίτιση θα είναι σαν αύξηση στο μισθό τους». Ναι και μη σας ακούγεται περίεργο αυτό, μέσα στη

Βουλή ειπώθηκε και από επίσημα κυβερνητικά χείλη.

Μαζί με όλα αυτά προέκυψε την προηγούμενη χρονιά, και στα πλαίσια διαφόρων αλλαγών που συμβαίνουν στο χώρο της υγείας, και η πρόθεση να συγχωνευτούν τα δύο Κέντρα Υγείας σε ένα. Όλα αυτά την στιγμή που ακόμα και στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο παρουσιάζονται σημαντικές ελλείψεις και σε προσωπικό και σε υλικοτεχνική υποδομή.

Το θέμα της υγείας είναι πολύ σοβαρό ζήτημα και μας αφορά όλους άμεσα. Για το λόγο αυτό έχουμε ήδη ξεκινήσαμε επαφές με τους βουλευτές του νομού μας και άλλους αρμόδιους, από τους οποίους ζητούμε περισσότερες διευκρινήσεις και κυρίως λύσεις στα προβλήματα, αν και αυτές απαιτούν κεντρικό και αποτελεσματικό σχεδιασμό.

ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΖΗΤΑΕΙ Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Πρώτη νίκη για το Πετροβούνι

Δρόμο μέσα από συρματοπλέγματα αναζήτησαν και φέτος, στις 8 Σεπτεμβρίου, οι Μαγουλινίτες για να φτάσουν στην εκκλησία της Παναγίας στο Πετροβούνι.

Τα ασφαλιστικά μέτρα του δήμου Γορτυνίας κατά του ιδιοκτήτη που περιέφραξε τον δρόμο εκδικάστηκαν στις 16 Ιουνίου, αλλά μέχρι την Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου, κανένας στο χωριό δεν γνώριζε την απόφαση της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Τρίπολης. Η απόφαση φέρει ημερομηνία 20 Αυγούστου. Ας όψεται το καλοκαίρι και τα μπάνια του λαού.

Στο Σύλλογο, πάντως, όλοι ήταν σε αναμμένα κάρβουνα. Περιμέναν... Και λίγες ημέρες μετά τις 8 Σεπτεμβρίου, έφτασε η απόφαση, με την οποία η εισαγγελία ζητάει την απομάκρυνση των συρματοπλεγμάτων από την οδό – μονοπάτι που οδηγεί στην εκκλησία. Ζητάει την απομάκρυνση της όποιας περίφραξης σε όλο το μήκος και πλάτος του δρόμου.

Η απόφαση της εισαγγελίας αναθέτει στο αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα να προχωρήσει στην απομάκρυνση της περίφραξης αν ο ιδιοκτήτης αρνηθεί να την εκτελέσει σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Πάντως, μέχρι τις αρχές Οκτωβρίου, τα συρμάτινα οδοφράγματα εξακολουθούν να στέκουν όρθια. Ευτυχώς που μέχρι σήμερα δεν υπήρξε κάποιος σοβαρός τραυματισμός ηλικιωμένου ή μικρού παιδιού.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η συγκεκριμένη απόφαση είναι μια πρώτη νίκη όλων μας. Ο ιδιοκτήτης έχει το δικαίωμα να αμφισβητήσει την απόφαση στα πολιτικά δικαστήρια. Όμως, το σημαντικό είναι μέχρι τότε -εάν και εφόσον ο ιδιοκτήτης επιμένει δικαστικά- ο δρόμος να είναι ανοικτός, όπως ήταν εδώ και τουλάχιστον δυο – τρεις αιώνες.

Επαναλειτουργία του δρόμου στο Πετροβούνι!

Με δικαστική απόφαση ανοίγει ο δρόμος στο Πετροβούνι που εξασφαλίζει την ομαλή πρόσβαση τόσο στην εκκλησία της Παναγίας όσο και στα ερείπια του αρχαίου ναού Ιππίου Ποσειδώνος!

Το αίτημα για διάνοιξη του μονοπατιού και μετατροπή του σε αμαξωτό δρόμο, είχε διατυπωθεί από το Τοπικό Συμβούλιο Μαγουλινών στο

τότε δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Βυτίνας, τον Ιούνιο του 2010. Πρόεδρος της κοινότητας ήταν τότε ο Κωνσταντίνος Ν. Κόλλιας. Η ενέργεια αυτή κράτησε το ζήτημα ανοικτό και έτσι ανοίχτηκε σήμερα ο δρόμος!

Το δημοτικό συμβούλιο Βυτίνας είχε συμφωνήσει με την πρόταση που ανέπτυξε ο Κωνσταντίνος Κόλλιας. Η σχετική απόφαση του δημοτικού συμ-

βουλίου είχε αποσταλεί στην Περιφέρεια, είχε εγκριθεί και κατέστη υποχρεωτική η εφαρμογή της από τον Δήμο. Ο δήμος όμως ποτέ δεν εφάρμοσε αυτή την απόφαση. Την ίδια απραξία έδειξε και ο δήμος Γορτυνίας.

Τον Ιούνιο του 2013, το ΔΣ του συλλόγου μας, διαπιστώνοντας ότι μπήκαν και συρματοπλέγματα -από τον διπλανό με τον δρόμο ιδιοκτήτη

κ. Βασιλάκο- προχώρησε σε έγγραφο αίτημα προς το Δημοτικό Συμβούλιο και κινήθηκαν εκ νέου οι σχετικές διαδικασίες με τα γνωστά αποτελέσματα.

Χρήσιμα συμπεράσματα για να μην έχουμε ποτέ ξανά, τα ίδια στο χωριό:

□ Ο δρόμος έμεινε κλειστός και δεν υλοποιήθηκε το πνεύμα της απόφασης του κοινοτικού και του δημοτικού συμβουλίου, με ευθύνη και των δύο δημάρχων αλλά και της απραξίας των κατοίκων.

□ Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε τέτοιου είδους ενέργειες, ποτέ και από κανέναν. Δεν μπορούμε να ανεχόμαστε και την χαρακτηριστική ανοχή των δημοτικών αρχών. Με την στάση μας αυτή στέλνουμε λάθος μηνύματα στους επίδοξους καταπατητές.

□ Το πνεύμα και το γράμμα της δικαστικής απόφασης πρέπει να γίνει απολύτως κατανοητό απ' όλες τις πλευρές και πρωτίστως από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και όταν η δικαστική απόφαση διατυπώνει τον όρο «μονοπάτι-δρόμος» και όταν η ίδια απόφαση ορίζει σαφώς το πλάτος της απελευθέρωσης σε 2 μέτρα. Όλα αυτά θα χρειαστούν όταν θα μπει στην ημερήσια διάταξη η διάνοιξη αμαξωτού δρόμου, δίχως να κινδυνεύσουν τα αρχαία θεμέλια.

Η ποιοτική αναβάθμιση συνολικά της περιοχής του Πετροβουνίου μπαίνει σε νέες βάσεις, μετά την θετική δικαστική απόφαση αλλά και μετά την υλοποίηση σημαντικών έργων που έγιναν και άλλων που έχουν δρομολογηθεί. Ο ηλεκτροφωτισμός του κόμβου και η επέκταση αυτού, η συνολική διαμόρφωση της εισόδου του χωριού σ' αυτό το σημείο, η αναβάθμιση του οδικού άξονα έως την βρύση της «Νικολτσάς» με την πολύπλευρη αξιοποίηση του νερού, που θα αναβαθμίσει συνολικά το φιλέτο των Μαγουλινών.

PK

Ένα αλλιώτικο επταήμερο τον Αύγουστο

ΦΑΝΗΚΕ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑ

Στιγμές ξεχωριστές, δημιουργίας, ανάτασης κάτω από τον πλάτανο

Άρσαν και χειροκροτήθηκαν απ' όλους οι επταήμερες αυγουστιάτικες εκδηλώσεις του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών. Όσοι βρεθήκαμε εκείνες τις ημέρες στο χωριό διαπιστώσαμε πόσο ζωντανό και επίκαιρο παραμένει το μήνυμα των δημιουργών του. Και μάλιστα στην πράξη.

Ο σημερινός Σύλλογος ενδεχομένως να μην μπορεί να συγκριθεί με εκείνων στα πρώτα χρόνια, αλλά δεν έχει σε τίποτα να ζηλέψει από το πάλαι ποτέ ένδοξο παρελθόν του. Απεναντίας κατορθώνει σε πολύ δύσκολες εποχές να χτίζει και να εγγυάται το μέλλον.

Καλύτερη αμοιβή για τον Σύλλογο από το χειροκρότημα δεν υπάρχει. Χορτάσαμε δραστηριότητες και κολακευτικά λόγια εκείνες τις ημέρες. Ζήσαμε ιστορικές ημέρες κάτω από τον πλάτανο.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η αυλαία των εκδηλώσεων άνοιξε με το «Αντάμωμα» στο Δημοτικό Σχολείο. Για να είναι όλα έτοιμα, χρειάστηκε η ενεργή δραστηριοποίηση όλων. Η συμμετοχή και η αλληλεγγύη είναι ακόμη εδώ!...

Το απέδειξαν με την καθημερινή παρουσία τους εκεί μεταξύ άλλων οι: Χρήστος Κ. Γόντικας, Νικόλας Γόντικας, Θανάσης Κανελλόπουλος, Χαράλαμπος Καλόσακας, Παναγιώτης Κυριακόπουλος, Κώστας Β. Μαρίτσας, Τάσος Ζούβελος.

Εντυπωσιακό το «παρών» του κόσμου. Η συμμετοχή και ο εθελοντισμός ήρθαν να επιβεβαιώσουν ότι τα Μαγούλιανα είναι μία κοινότητα ζωντανή, υγιής και πάνω από όλα εξελισσόμενη.

Στο «Αντάμωμα» ο Σύλλογος προσέφερε τα ποτά και κάποια φαγητά. Όλα τα υπόλοιπα προσφέρθηκαν κατευθείαν από τους Μαγουλιανίτες στους Μαγουλιανίτες. Γυναίκες του χωριού βάλθηκαν να μας... αλατοπιπερώσουν καταλλήλως με γεύσεις και καλούδια ντόπια, μαγειρεμένα με πολύ μεράκι. Όρεξη για προσφορά να υπάρχει!...

Μάρτυράς μας οι φωτογραφίες που στάλθηκαν στην εφημερίδα. Ακόμη και το ταψί με τα λαχταριστά φασόλια γίγαντες στο τέλος δεν χρειαζόταν... πλύσιμο. Αυτά τα ολίγα. Και, μην ξεχάσουμε. Τα γλυκά κεράστηκαν προσφέρθηκαν από τον Θανάση Κανελλόπουλο.

Η γιορτή ολοκληρώθηκε με μουσική...

Έκθεση φωτογραφίας

Όλα τα παραπάνω έλαβαν χώρα στο προαύλιο του Σχολείου. Εντός του κτηρίου είχε και φέτος έκθεση φωτογραφίας. Πολύς κόσμος παρέλασε μπροστά από το κοντινό χθες (20ός αιώνας), έτσι όπως το «φυλάκιζε» ο φωτογραφικός φακός. Όλοι κοντοστάθηκαν μπροστά στα ασπρόμαυρα κλικ που ο «διασώστης» χρόνος μας χάρισε.

Εκείνη την Κυριακή, 10 Αυγούστου, ο Σύλλογος... βάφτισε μια αίθουσα του Σχολείου: «Νικόλαος Σωτηρόπουλος». Έναν απλό καθημερινό άνθρωπο, έναν τσαγκάρη, που προνόησε χρόνια πριν ώστε σήμερα το σχολείο να αποκατασταθεί και να ξανανοίξει τις πόρτες του με άλλη μορφή πλέον. Ήταν του Συλλόγου - κληρο-

Ας κρατήσουν οι χοροί...

νόμου υποχρέωση να προχωρήσει σ' αυτή την αναγνώριση και, συνάμα, τιμή. Είχε προηγηθεί η εκταφή και τοποθέτηση των οστών του στο οστεοφυλάκιο.

Τιμητική - αναμνηστική πλακέτα έδωσε ο Σύλλογος στον Γιάννη Μπέτα. Χάρη στη γενναιόδωρη προσφορά της συλλογής παλαιών αντικειμένων, το υπό ίδρυση Μουσείο έκανε τα πρώτα βήματά του.

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 - ΤΡΙΤΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Το επόμενο διήμερο ήταν για τους μικρούς Μαγουλιανίτες. Μια ευκαιρία να ξεφύγουν από της εβδομάδας τα λιμνάζοντα και τα επαναλαμβανόμενα. Στα Μαγούλιανα κανένα παιδί δεν προλαβαίνει να βαρεθεί, αλλά ο Σύλλογος θέλει πρωταγωνιστή το Μαγουλιανίτικα.

Τα παιδιά απασχολήθηκαν δημιουργικά από την Αγγελική Κοσιαβέλου με κατασκευές, ζωγραφική και ένα απίθανο διασκεδαστικό επιτραπέζιο παιχνίδι γνωριμίας με το χωριό. Ένα επιτραπέζιο που κάλλιστα μπορεί να ταξιδέψει και μεγάλους επίδοξους λογογράφους. Σχεδιάστηκε για να αφηγηθεί ιστορίες που θα μπορούσαν να είναι και παραμύθια. Και οι ήρωες του Μαγουλιανίτικου «παζλ», αν και δεν ήταν ιλουστρασιόν, πέρασαν ολοζώντανοι από μπροστά μας.

Η επίκαιρη παράσταση καραγκιόζη ήταν και εφέτος προσφορά του Δήμου Γορτυνίας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Την σκυτάλη πήρε η «δηλωτής». Το φετινό τουρνουά τίμησαν δεόντως αρκετοί συγχωριανοί μας. Δυστυχώς δεν συμμετείχαν κάποιοι άσσοι του συγκεκριμένου χαρτοπαιγνίου.

Φέτος ο Σύλλογος ανέμενε μεγαλύτερη προσέλευση παικτών αφού οι Μαγουλιανίτες τιμούν όλα τα παιχνίδια της τράπουλας. Τα πρώτα ζευγάρια προέκυψαν κατόπιν κλήρωσης, ενώ όσοι έσπευσαν καθυστερημένα σχημάτισαν ζευγάρια κατά την προσέλευση. Τα ζευγάρια:

Νίκος Ηλιόπουλος - Θωμάς Πυρπυρής
Ηλίας Λαμπούσης - Νίκος Φούκας
Τάκης Μαυροειδής - Γιώργος Τριβιζαδάκης
Νίκος Γιαβής - Κώστας Ρίζος
Νικόλας Γόντικας - Δημήτρης Κοσιάβελος

Χρήστος Α. Γόντικας - Στάθης Μπενέτος
Άγγελος Αλεξόπουλος - Παναγιώτης Μαρίτσας
Χαράλαμπος Κολόσακας - Ιωσήφ Κανελλόπουλος

Στον τελικό έφθασαν τα ζευγάρια Νίκος Ηλιόπουλος - Θωμάς Πυρπυρής και Ηλίας Λαμπούσης - Νίκος Φούκας, με νικητές τους πρώτους.

Της «δηλωτής» τα παραλειπόμενα αποτέλεσαν θέμα συζήτησης και ποικίλων σχολίων:

♣ Τα γούρια, εννοείται, είχαν την τιμητική τους καθώς το μπλουζάκι και η θέση δεν άλλαξαν. Για κάποιους... Λάθος. Για κάποιον.

♥ Τα συγχαρητήρια, αλλά και το απαραίτητο πείραγμα διήρκησαν όλη την ημέρα της απονομής. Παιδιά άντε και του χρόνου.

♠ Η κλήρωση των ζευγαριών και οι τετράδες χάλασαν τη διάθεση κά-

ποιων. Αλλιώς τα σχεδίαζαν, άλλα τους βγήκαν. Καλύτερα έτσι, ώστε να έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Δεν είναι τυχαίο που στο τέλος όλοι το χάρηκαν.

♦ Πολλοί καλοί παίκτες βγήκαν εκτός από νωρίς. Απεναντίας στα ημιτελικά έφτασε ο μικρός Ιωσήφ Κανελλόπουλος. Ο πατέρας μπορεί φέτος - λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων - να μην δήλωσε παρών, τον αντικατέστησε επάξια ο γιος.

✦ Υπάρχουν σκέψεις το χρόνο του τουρνουά να διεξαχθεί μόνο σε επίπεδο μονομαχίας. Μην το δένετε κόμπο, αλλά ενδέχεται να υπάρξουν και εκπλήξεις. Τα αντανakλαστικά να είναι σε εγρήγορση.

Το πρωινό της Τετάρτης την παράσταση έκλεψαν οι προημιτελικοί και ημιτελικοί του τουρνουά της «δηλωτής». Εκεί που έδωσε τα ρέστα του, όμως, ο Σύλλογος ήταν το βράδυ. Στα ρεμπέτικα του Μεσοπολέμου. Αυτού

του τόσο παρεξηγημένου είδους λαϊκής μουσικής και εξομολόγησης.

Στον κόσμο του ρεμπέτικου τραγουδιού μάς ταξίδεψε μια αυθεντική μουσική συντροφιά. Ο Άγγελος, ο Κώστας και ο Θοδωρής Μπουρνάς με την παρέα τους. Χρειάστηκε να διανύσουν πολλά χιλιόμετρα, με καύσιμο το μεράκι και την αγάπη τους για το χωριό. Να δώσουν το «παρών» αφιλοκερδώς στην ιδιαίτερη πατρίδα. Την γενέτειρα που αγωνίζεται και επιμένει. Μπορεί η πατρίδα αυτή σήμερα να μην... πουλάει, είναι όμως εκεί. Περιμένει και αγωνιά.

Το μπουζούκι, η κιθάρα, ο τζουράς και το μπαγλαμαδάκι στο πάλκο, όσο περνούσε η ώρα, πήραν φωτιά. Ζωηρή η ομάδα. Όλα θυμίζουν λαϊκή κομπανία. Ο κόσμος χειροκροτεί. Σκηνή και πλατεία έγιναν ένα. Μόνη αμοιβή το χειροκρότημα.

Τα ρεμπέτικα αντέχουν ακόμα. Από μπροστά μας πέρασαν όλοι οι λαϊκοί μας βάρδοι. Οι πενιές κράτησαν μέχρι τη 1.30 τα ξεμερώματα. Τέσσερις ώρες γεμάτες.

Το ύφος και το ήθος των παιδιών συγκίνησε. Χωρίς υπερβολές διασκέδασε ο κόσμος. Ο Μαρίνος, ο πατέρας του Θοδωρή, του Κώστα και του Άγγελου Μπουρνά, δικαιολογημένα καμάρωνε. Εισέπραξε πολλά συγχαρητήρια.

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Το πρωί διεξήχθη ο τελικός της «δηλωτής». Και το βράδυ απόδραση στην «Αποθήκη». Το αγαπημένο στέκι όλων. Ή για να είμαστε δίκαιοι, όσων αισθάνονται νέοι. Σχεδόν όλοι όσοι έμεναν μέχρι αργά στην πλατεία εκείνες τις ημέρες, έδιναν ραντεβού για συνέχεια στην φιλόξενη φωλιά της. Για μια κουβέντα με ποτό στα όρθια. Για χορό μέχρι τα χαράματα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Δεκαπενταύγουστος. Η γιορτή της Παναγίας, το «Πάσχα του καλοκαιριού». Οι πιστοί κατέκλυσαν και φέτος την αφιερωμένη στη χάρη Της εκκλησία για να προσκυνήσουν ή να εκπληρώσουν το τάμα τους. Ο παπά Θοδωρής εκεί. Να φυλάσσει Θερμοπύλες Πανιέρες και Πανάγιες.

Την μέρα εκείνη επέλεξαν και φέτος πολλοί Μαγουλιανίτες για να κοινωνήσουν.

Μετά την εκκλησιασμό, ανήμερα της Παναγίας το έθιμο επιτάσσει επισκέψεις σε όσους εορτάζουν. Και το κέρασμα κουραμπιές. Το πατροπαράδοτο γλύκισμα, που αρκετές Μαγουλιανίτισσες εξακολουθούν να ψήνουν στον φούρνο με πουρνάρια. Το βράδυ, το πανηγύρι. Εννοείται με κλαρίνα, γουρουνόπουλο, καλαμάκια και μπίρες. Πολλές μπίρες και, ας αρχίσουν οι χοροί... Μέχρι της πρώτες πρωινές ώρες η πλατεία ήταν γεμάτη.

Ο Σύλλογος είχε κλείσει και φέτος το συγκρότημα του συμπατριώτη μας Γιάννη Πυρπυρή.

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Το πρόγραμμα είχε λαϊκή βραδιά στην κεντρική πλατεία. Άλλο ένα αναζωογονητικό ξενύχτι που γέμισε τις μπαταρίες... μέχρι του χρόνου.

«Αντε και του χρόνου πάλι εδώ παιδιά», η ευχή του κόσμου.

«Αντε και του χρόνου πάλι εδώ», η δέσμευση του Συλλόγου.

Α.Α.Αλεξ. - Π. Μαρ. ➡

Διψασμένοι νέοι ψάχνουν «κούπα». Υπομονή μέχρι του χρόνου, παιδιά.

Στον Νίκο Ζούβελο ο πρώτος λαχνός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Γράφει ιστορία

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών προχώρησε στην εκταφή των οστών του συγχωριανού μας Νικολάου Χ. Σωτηρόπουλου, τοποθέτησε ειδική τιμητική επιγραφή στο Σχολείο με το όνομά του και έγινε μια μικρή τελετή στο προαύλιο, παρουσία διακοσίων και πλέον Μαγουλιανιτών, στις 10 Αυγούστου 2014.

Ο Νικόλαος Σωτηρόπουλος έχει καταγραφεί στην συνείδηση των Μαγουλιανιτών, σαν ο δικός τους σημαντικός ευεργέτης. Με την δική του οικονομική δωρεά, ανακαινίστηκε -επισκευάστηκε το δημοτικό μας σχολείο.

Ο Μαγουλιανίτης τσαγκάρης, μάζευε όλα τα σκληρά χρόνια της δουλειάς του δραχμή - δραχμή και έχοντας την ευαισθησία και την μεγαλοσύνη του απλού εργάτη, διέθεσε ένα σημαντικό ποσό για την πρόοδο - προκοπή των μαθητών

του χωριού του. Δεν μπορούσε όμως να προβλέψει την κοινωνική λαίλαπα που έκλεισε τα σχολεία και συρρίκνωσε τα χωριά. Και έτσι μέρος των χρημάτων που «διεσώθησαν» από την φορολογία, τις «μελέτες» και χάριν της χρηστής διαχείρισης από την Βασιλική Κονδύλη, έπιασε τόπο και επισκευάστηκε το σχολείο μας.

Δωρητές και ευεργέτες δεν είναι μόνο οι μεγάλοι και οι μεγαλοσχημονες. Μεγάλος δωρητής για το χωριό μας έγινε ένας απλός τσαγκάρης. Ένας άνθρωπος που διέθετε εσωτερικό πλούτο, αγάπη για το χωριό, λαχτάρα για τα παιδιά, έγνοια για το μέλλον της περιοχής, έγινε το φωτεινό παράδειγμα για όλους εμάς.

Ελπίζουμε να ακολουθήσουν και άλλοι το παράδειγμα του δικού του τρόπου σκέψης και να βαδίσουν οι νεότερες γενιές στα δικά του αχνάρια!

ΠΚ

Κάτι καλό γίνεται...

Μας συγκίνησαν ιδιαίτερα τα μπράβο που ακούσαμε, αλλά πολύ περισσότερο η αυξημένη συμμετοχή. Φέτος, σε σχέση με πέρυσι, σε όλες τις δράσεις του Συλλόγου υπήρξε κινητοποίηση ιδιαίτερα από νέους σε ηλικία Μαγουλιανίτες. Όλοι ήθελαν να προσφέρουν βοήθεια όπως ο Σύλλογος χρειαζόταν. Ιδιαίτερα χρήσιμες ήταν και όλες οι -εννοείται καλοπροαίρετες- επισημάνσεις και προτάσεις που έγιναν.

ΕΝΑ ΑΠΙΘΑΝΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Βόλτα στο χθες και το σήμερα με βοηθό ένα ζάρι...

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

Οι διακοπές στο χωριό είχαν πάντα πολύ παιχνίδι. Παιχνίδι παντού. Σε αυλές, σε σπίτια, στους δρόμους, στην παιδική χαρά, στην πλατεία. Είχε και πολύ περπάτημα εντός και εκτός των ορίων του οικισμού. Και «μάθημα». Ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών ανάμεσα σε αυτούς που έμεναν μόνιμα στο χωριό και στους επισκέπτες.

Κάπως έτσι είναι και τώρα, μόνο που τα παιδιά που μένουν μόνιμα στο χωριό είναι σαφώς λιγότερα και στις παραπάνω δραστηριότητες έχουν προστεθεί και μερικά τάμπλετ.

Ανάμεσα σε σέλφι φωτογραφίες, βόλτες στη στροφή, παιχνίδι, όπου στο χωριό, αναπολήσεις μεγαλύτερων για το πόσο καλύτερα ήταν όλα σχεδόν παλιότερα και «γκρίνιες» για την παράδοση που χάνεται ήρθε και καρφώθηκε στο μυαλό μου το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας που έγινε ο καλύτερος τρόπος να μένει το Σχολείο μας ανοιχτό.

Ένα λαογραφικό μουσείο από μόνο του όμως δε λέει κάτι για το αύριο. Διασώζει και παρουσιάζει. Σημαντικά, αλλά το σημαντικότερο είναι ο τόπος μας να περνάει από γενιά σε γενιά. Να μαθαίνουν οι επόμενες γενιές, να γνωρίζουν, να αγαπούν. Γιατί μόνο τότε θα εκτιμήσουν και μόνο τότε πραγματικά θα νοιαστούν.

Το χωριό μας είναι άνθρωποι, είναι βρύσες, είναι γειτονιές, είναι τοπωνύμια, είναι φυτά και ζώα, είναι

επαγγέλματα και συνήθειες που χάνθηκαν ίσως, είναι τόσα πολλά... Και πώς όλα αυτά τα περνάς στα πιτσιρίκια που γεμίζουν τον τόπο, έστω και για λίγες μέρες, το καλοκαίρι;

Παλιά και δοκιμασμένη τακτική... παιχνίδι. Και έτσι ήρθε η ιδέα για το επιτραπέζιο. Και κάπως έτσι ήρθαν πάλι τα Μαγουλιανιτάκια στο σχολείο και φέτος οι δραστηριότητες μοιράστηκαν. Οι πιο μικρές ηλικίες ασχολήθηκαν με δημιουργίες που έφτιαξαν χρησιμοποιώντας χαρ-

τί, πηλίνες χάντρες, κορδέλες, και διάφορα άλλα είδη χειροτεχνίας.

Τα πιο μεγάλα μέλη της παρέας πήραν τα πινέλα και έδωσαν στο επιτραπέζιο και στα πόνια του την τελική τους μορφή.

Την επόμενη μέρα, πριν την παράσταση του Καραγκιόζη, έγινε η πρώτη δοκιμή του παιχνιδιού στην πλατεία. Η αλήθεια είναι ότι όσοι έπαιξαν την πρώτη φορά, ήταν μάλλον λίγο μουνδιασμένοι. Τις επόμενες μέρες όμως, το επιτραπέζιο έδωσε

και πήρε...

- Ποιος ήταν ο Ηλίας Μαριολόπουλος;

- Τί σημαίνει η λέξη πηλάλημα;

- Αναφέρατε πέντε είδη πουλιών που ζουν ελεύθερα στην περιοχή των Μαγουλιανών.

- Γιατί οι νοικοκυρές των Μαγουλιανών δεν έφτιαχναν τραχανά και χυλοπίτες το χειμώνα;

- Τί είναι ο γιούκος;

- Γιατί στα αιγοπρόβατα κρέμανε τροκάνια;

- Πού αναπτύσσεται ο ιξός;

- Πού είναι το Πετρισίο;

- Σε ποια σπίτια λειτουργήσει αστυνομικό τμήμα στα Μαγούλιανα;

- Το Αργυρόκαστρο είναι το υψηλότερο κάστρο στην Πελοπόννησο;

- Ο Κωστής Γόντικας (1870 - 1937) κατά τις πρώτες δεκαετίες του 1900 είχε διατελέσει Υπουργός Παιδείας και υπουργός Στρατιωτικών;

- Όποιος "κατσομαλλιάζει", ζεσταίνεται;

- Η γειτονιά γύρω από την πλατεία του χωριού ονομάζεται Μπαρτζέλη;

Αυτές είναι μερικές ενδεικτικές ερωτήσεις του παιχνιδιού. Στόχος είναι να γίνει αφορμή οι ερωτήσεις να γίνουν πολύ περισσότερες και κάπως έτσι να σωθούν πληροφορίες για τον τόπο μας που σιγά σιγά χάνονται. Γι' αυτό το λόγο σας καλούμε όλους να μας δώσετε, τι πληροφορίες έχετε. Περιμένουμε τις συμμετοχές σας στο email angkos-iavelou@gmail.com ή ακόμα και χειρόγραφες στη διεύθυνση του Συλλόγου.

Το παιχνίδι για τα Μαγούλιανα, όπως και άλλα δύο με θέμα το δάσος και την προστασία του περιβάλλοντος, βρίσκονται στο Σχολείο και είναι στη διάθεση όποιου θέλει να περάσει λίγο χρόνο ουσίας μαζί τους, αρκεί βέβαια να σεβαστεί τον κόπο αυτών που τα έφτιαξαν. Απευθύνονται σε όλους όσους έχουν κλείσει τα οχτώ έτη ηλικίας. Είστε έτοιμοι; Ρίξτε το ζάρι και πάμε βόλτα στα Μαγούλιανα... ➡

2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ & 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ

Δεκαεπτά Μαγουλιανίτες έτοιμοι για όλα

Του ΘΟΔΩΡΗ ΠΑΠΑΚΟΝΔΥΛΗ

Μια μεγάλη παρέα, που έφτασε τα 20 άτομα, από εθελοντές-φίλους των μονοπατιών, συγκεντρωθήκαμε το Σάββατο 2 Αυγούστου 2014 στο καφενείο του χωριού μας, έτοιμοι για δράση.

Εξοπλισμένοι με όλα τα απαραίτητα εργαλεία και γεμάτοι όρεξη, ξεκινήσαμε τον καθαρισμό του μονοπατιού με σκοπό να φτάσουμε όσο πιο κοντά γινόταν στο μοναστήρι της Σφυρίδας. Ενισχύσεις ήρθαν και από τον Ορειβατικό Σύλλογο Αρκαδίας με 4 άτομα, οι οποίοι εντυπωσιάστηκαν από την διαδρομή αλλά και από την μεγάλη κινητοποίηση.

Μπροστά πήγαιναν οι πιο έμπειροι (Λάμπης, Δημήτρης, Παντελής), οι οποίοι με αλυσοπρίονα έκοβαν θάμνους και κλαδιά τα οποία εμπόδιζαν τη διάβαση, ενώ οι υπόλοιποι τα μαζεύαμε και με χειροπρίονα και αξίνες προσπαθούσαμε να βελτιώσουμε το μονοπάτι και να το κάνουμε ομαλότερο και πιο προσβάσιμο στους υποψήφιους περιπατητές.

Βέβαια δεν έλειψαν και τα μικροπροβλήματα, που ευτυχώς ξεπεράστηκαν εύκολα.

Δουλεύοντας συντονισμένα και

Γι' αυτό γουστάρω την παλιοπαρέα.

χωρίς διάλειμμα καταφέραμε να φτάσουμε στο Παλαιομονάστηρο. Κουρασμένοι αλλά και χαρούμενοι που πετύχαμε το στόχο μας, καθίσαμε να ξεδιψάσουμε και να πάρουμε δυνάμεις

για τον δρόμο της επιστροφής. Για αυτό μερίμνησε και ο Σύλλογος που παρείχε κολατσιό και αναψυκτικό.

Απέμενε όμως το κομμάτι προς το Σανατόριο. Έτσι, το Σάββατο 13 Σε-

πτέμβρη, ξεκινήσαμε καινούργια εξόρμηση, με μικρότερη συμμετοχή αυτή τη φορά. Ακολούθησε η ίδια διαδρομή και παρόλο που το συγκεκριμένο κομμάτι ήταν μικρότερο σε μή-

κος, αποδείχθηκε πως χρειαζόταν αρκετή δουλειά.

Ευχαριστούμε όλους τους εθελοντές που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και μας βοήθησαν να φτάσουμε πιο κοντά στην υλοποίηση του στόχου μας. Τελευταία ενέργεια στην παρούσα φάση, η σήμανση την οποία θα αναλάβει οικονομικά ο Σύλλογος.

Τα ονόματα όσων ήταν σε τουλάχιστον μια ή και στις δύο εξορμήσεις.

Λάμπης Κ. Γόντικας
Χρήστος Κ. Γόντικας
Κώστας Β. Μαρίτσας
Γιάννης Ανδρεαδάκης
Παναγιώτης Κυριακόπουλος
Θοδωρής Παπακονδύλης
Θανάσης Παπακονδύλης
Δημήτρης Κόλλιας
Παντελής Κόλλιας
Άγγελος Αλεξόπουλος
Λάμπης Καλόσακας
Νικόλας Γόντικας
Κώστας Δ. Γόντικας
Λίτσα Γόντικα
Ιωσήφ Κανελλόπουλος
Θανάσης Κανελλόπουλος
Ανδρέας Ζούβελος

Την ομάδα συνέδραμαν τρία μέλη του Συλλόγου Αρκαδίων Ορειβατών και ο μικρός Ορέστης.

Πάντα ανοιχτοί οι δρόμοι

Πάνω από 20 Μαγουλιανίτες, με εθελοντική εργασία, καθάρισαν και έκαναν εκ νέου λειτουργικά τα μονοπάτια, από την Σφυρίδα (που σημειωτέον ανήκει στα γεωγραφικά όρια του χωριού) έως το Σανατόριο. Στην πορεία αυτή εκκρεμεί η διευθέτηση του δρόμου που περνάει από το Κάστρο (Αργυρόκαστρο) στον παλιό οικισμό «Άγιος Αθανάσιος».

Πρωτοπόροι οι: Λάμπης Κ. Γόντικας, Παντελής Ν. Κόλλιας, Δημήτρης Ν. Κόλλιας. Ιδιαίτερη ήταν και είναι η συνολική συμβολή του Θεόδωρου Ι. Παπακονδύλη. Η συμμετοχή όλων των άλλων σημαντική και καθοριστική.

Νοιώθω την ανάγκη να γράψω αυτό το σημείωμα, για να δοθούν κάποιες απαντήσεις σε κριτικές που δεν αντέχουν στην δημόσια συζήτηση, αλλά δηλητηριάζουν...

Διαδίδουν διάφορα, όπως:

«Οι Γερμανοί καταπατούν το Μαίναλο, με πρόσημα τον εθελοντισμό».

«Διάφοροι επιτήδειοι θα κονομήσουν και οι σύλλογοι τρέχουν πίσω τους».

«Με πρόσχημα τα μονοπάτια, καταστρέφεται το περιβάλλον».

Τα «επιχειρήματα» αυτά δεν αντέχουν σοβαρή κριτική αντιμετώπιση. Πρόκειται για έωλες φαντασιώσεις που δεν αγγίζουν τον δικό μας Σύλλογο, την εθελοντική προσπάθεια των Μαγουλιανιτών, αλλά

και την θετική προσπάθεια όλων των συμμετεχόντων συλλόγων και ιδιωτών.

- **Φιλοδοξούμε** να περάσουμε από τους δικούς μας δρόμους, όλες οι φυλές της Ευρώπης και όχι μόνο οι Γερμανοί. Με τον γερμανικό λαό δεν τρέφουμε καμία εχθρότητα και δεν τον ταυτίζουμε με την πολιτική της Καγκελαρίου τους.

- **Φιλοδοξούμε** να αξιοποιηθούν τα μονοπάτια μας απ' όλους τους επαγγελματίες της περιοχής, οργανώνοντας τον εσωτερικό τουρισμό και άλλες δράσεις μέσα στην φανταστική Αρκαδική φύση.

- **Φιλοδοξούμε** τα μονοπάτια να ξαναενώσουν τα χωριά μας, όπως τον παλιό καλό καιρό.

- **Ασφαλώς** και φιλοδοξούμε να υπάρξουν και οικονομικά οφέλη για όλα τα χωριά, αλλά και για το σύνολο της περιοχής μας.

- **Με τα μονοπάτια** ανοιχτά και τους πολίτες του κόσμου να τα γεμίζουν, προστατεύεται το δάσος και το περιβάλλον.

- **Πιστοποιήσεις** τόσο από ευρωπαϊκούς φορείς, όσο και από Ελληνικούς, δίνουν την δυνατότητα προσέλκυσης περισσότερων ανθρώπων, που ασφαλώς και θέλουν να περνάνε με εγγυημένη ασφάλεια. Και σ' αυτό είμαστε χαρούμενοι που συμβάλλουμε σ' αυτήν την υπόθεση.

- **Μόνιμα** και σταθερά, θα κρατάμε τους δικούς μας δρόμους ανοιχτούς!

PK

23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014 – ΣΦΥΡΙΔΑ

Ξεκινήσαν 18, τερματίσαν 17!

Το ραντεβού κλείστηκε αργά το βράδυ, την παραμονή του εορτασμού της Παναγίας, στην πλατεία. Πάμε αύριο 23 Αυγούστου στη Σφυρίδα από το Μονοπάτι που καθαρίστηκε πρόσφατα; Γι' αυτό δεν ανοίχτηκε άλλωστε;

Ενώ οι περισσότεροι κανόνιζαν να πάνε οδικώς από την Νυμφασία, η είδηση κυκλοφόρησε γρηγορότερα απ' ότι υπολογίζαμε. Ζωή νά'χουμε 18 μαζευτήκανε την επόμενη μέρα, στις 8 το πρωί.

Με οδηγό τον Θοδωρή Παπακονδύλη, ο οποίος στις αρχές Αυγούστου δούλεψε σκληρά μαζί με άλλους πατριώτες για να γίνει ό,τι έγινε, ξεκίνησε η πολύβουη η παρέα. Πολλά τα γυναικόπαιδα και ακόμη μεγαλύτερη η διάθεση για πεζοπορία και πειράγματα.

Το μικρότερο σε ηλικία

αλλά και μεγαλύτερο μέλος ήταν δύο Ευσταθίες. Λίγο μετά τα μέσα της διαδρομής το γκρουπ χωρίστηκε στα δύο μιας και η ώρα είχε περάσει.

Το πρώτο πορευτήκε με οδηγό την μεγάλη Ευσταθία. Ο Θοδωρής έμεινε με το δεύτερο, το μεγαλύτερο γκρουπ. Ενώ ένας από τους 18, ο Γιώργος Ζούβελος, αποδείχτηκε πιο βιαστικός και... από κεκτημένη ταχύτητα ξεστράτισε.

Η διαδρομή αποζημίωσε όλους παρότι ο ήλιος ήταν καυτός. Έπρεπε να είχαμε ξεκινήσει τουλάχιστον μια ώρα νωρίτερα.

Το ελατόδασος αποζημίωσε όσους, ύστερα από το πρώτο μισάωρο ποδαρόδρομο, αναζητούσαν λίγο ίσκιο και δροσιά.

Η διαδρομή κράτησε κάτι παραπάνω από μιάμιση ώρα. Χρειάστηκε να γίνουν κάποιες

αναγκαίες στάσεις, για τους πιο αρχάριους αλλά και για τις απαραίτητες φωτογραφίες. Κάλιστα θα μπορούσε να διαρκέσει μία ώρα. Αν και οι νεαροί της παρέας σίγουρα θα έσπαζαν και το φράγμα των 60 λεπτών.

Πολύς ο κόσμος στην Σφυρίδα. Μετά τον αγιασμό απλώθηκαν στα τραπέζομάντιλα τα πατροπαράδοτα εδέσματα. Από ντομάτα, αυγά, τυρί φέτα και μπουγάτσα, μέχρι ζυγούρι γκιούλμπας, γουρουνόπουλο. Και τι γουρουνόπουλο ήταν αυτό. Κυριολεκτικά, να τρώει η μάνα και του παιδιού να μην δίνει. Ούτε οι πιο γκουρμέ γωνιές τις Αθήνας δεν σεργιάνιζαν τέτοια λιχουδιά. Το λουκούμι προσέφερε και φέτος η Ένωση Λαοταίων.

Εκεί, στη Σφυρίδα πληροφορηθήκαμε ότι ο Γιώργος τελικά έχασε την διαδρομή και

κατευθύνθηκε προς τα Μαγούλιανα πάλι... Την ώρα που εμείς τρώγαμε στη Σφυρίδα, εκείνος έπινε τον καφέ της παρηγοριάς στο καφενείο του Παντελή.

Αρκετοί, πάντως, απαρνήθηκαν την επιστροφή με τετράτροχο και επέστρεψαν από το Μαγουλιανίτικο μονοπάτι. Ο δρόμος της επιστροφής ανηφορικός και πιο δύσκολος, ιδιαίτερα αν έχεις δοκιμάσει όλα αυτά τα καλούδια και έχεις πει και ένα ποτηράκι κρασιού παραπάνω.

Η βρύση στους Αγίους Αναργύρους φάνηκε σαν όαση μέσα στην ζέστη του καταμεσίμερου. Φτάνοντας στο χωριό γίναμε πάλι 18, όσοι ξεκινήσαμε.

Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι οι πρώτοι που έφτασαν στην Σφυρίδα από το παλιό μονοπάτι ήταν η Σούλα Κοσιαβέλου με την Σούλα Κανελλόπουλου. Ξεκίνησαν από τα Μαγούλιανα στις 6 τα ξημερώματα. Εννοείται ότι επέστρεψαν από το μονοπάτι. Δεν θα αναφερθούμε στο χρόνο που διήνυσαν την απόσταση γιατί κάποιοι από εμάς θα στεναχωρηθούν...

Φέτος ο εορτασμός της Παναγίας στην Σφυρίδα θύμιζε κάτι από τις παλιές εποχές, τότε που το μονοπάτι γέμιζε από φωνές, γέλια και ζωή. Του χρόνου ο εορτασμός πέφτει ημέρα Κυριακή. Υπόσχεση ο εορτασμός να ενταχθεί στα πλαίσια των εκδηλώσεων του Συλλόγου.

Α.Α.Αλεξ.

Μαγνήτης
οι καταιγίδες

Ισχυρές καταιγίδες σημειώθηκαν στα Μαγούλιανα και στο σύνολο του ορεινού όγκου του Μαινάλου το διήμερο 29-30 Αυγούστου. Μάλιστα η βροχόπτωση έπεφτε με πολύ μεγάλη ένταση. Εντυπωσιακές ήταν οι εικόνες που μετέδιδε η μετεωρολογική κάμερα του metar.gr από το χωριό όπου λόγω της καταιγίδα με δυσκολία φαινόταν η άλλη πλευρά των Μαγουλιάνων. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία επισκεψιμότητας της κάμερας, η κακοκαιρία εκτόξευσε τις προβολές της κάμερας αγγίζοντας σε 48 ώρες τις 1.021 προβολές. Να σημειώσουμε πως η καθημερινή επισκεψιμότητα το καλοκαίρι είχε πέσει πάρα πολύ με κατά μέσο όρο 70 προβολές την ημέρα, σε αντίθεση με τον χειμώνα όπου καθημερινά το νοούμερο ήταν τριψήφιο και σε επεισόδια με χιονόπτωση τετραψήφιο! Αρέσουν τελικά τα Μαγούλιανα με βροχή και πολύ περισσότερο με χιόνι!

Ο. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

□ Με εντατικούς ρυθμούς προχωράει η ολοκλήρωση του νέου ναού στην είσοδο του χωριού. Μένει μόνο η περίφραξη του χώρου και κάποιες εργασίες στο εσωτερικό. Πολλοί συμπατριώτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του εκκλησιαστικού συμβουλίου για ενίσχυση.

□ ΠΩΛΕΙΤΑΙ αγρός 15 στρεμμάτων στην θέση αμπέλια, στα Μαγούλιανα Αρκαδίας. Πληροφορίες στα τηλέφωνα 210 8315209 & 697 2580447.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ - ΣΑΜΑΡΑΣ

Ο τελευταίος των σαγματοποιών

Γράφει η **ΧΡΙΣΤΙΝΑ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ**

Ο μπάρμπα Πέτρος είχε το μαγαζί του στην καλύτερη θέση του χωριού, γιατί το σπίτι του ήταν στην αγορά κι έτσι δούλευε στην πιάτσα. Κάποια εποχή μετέφερε την έδρα του στη Βυτίνα ή την Βλαχέρνα και οι δουλειές του μεγάλωναν.

Ο μπάρμπα Πέτρος μεγάλωνε ή μίκραινε τα σαμάρια ανάλογα με την πλάτη του ζωντανού ή έφτιαχνε καινούργια, όταν το ζωντανό ήταν νέο και τα αφεντικά του το χρειαζόνταν στη δούλεψή τους για χρόνια. Τα έκανε περίτεχνα με όμορφα κολιτσάκια και μαλακά να μην πονάει η πλάτη του ζωντανού.

Την τέχνη του δεν την έμαθε κανένας άλλος στο χωριό, δε χρειάστηκε άλλωστε, γιατί το χωριό μας άδειασε και από ζωντανά και από ανθρώπους.

Τα τελευταία γαϊδουράκια μπορεί και ξεσαμάρωτα να κυκλοφορούσαν, δεν υπήρχαν πια δουλειές γι' αυτά κι έτσι τεμπέλιαζαν βοσκώντας σε κανένα παρατημένο, ανόργωτο χωράφι, που κανένας δεν θα νοιαζόταν γιατί του το βόσκησαν, μιας και αγροφύλακες για να τα μαζέψουν δεν υπήρχαν πια.

Το ζωντανό που θα φόραγε σαμάρια έπρεπε να επισκεφτεί τον σαμαρά-σαμαρτζή ή σαγματοποιό, όπως λεγόταν αυτός που κατείχε την τέχνη του μπάρμπα Πέτρου, δηλαδή. Πώς πάει στη μοδίστρα η γυναίκα ή στο ράπτη ο άντρας για το κουστούμι του, έτσι πρόβαρε και το δικό του κοστούμι το μουλάρι, το γαϊδούρι ή όποιο άλλο ζωντανό.

Τα μέτρα έπρεπε να είναι σωστά παρμένα και τα υλικά που χρειαζόνταν ο μπάρμπα Πέτρος τα είχε πάντα έτοιμα. Είχε ξύλο κατάλληλο για το σαμά-

ρι, σαμαρόσκοιτο, δέρμα, κολιτσάκια, σαμαρόπροκες, ακόμα και κεντίδια. Το καταλληλότερο ξύλο ήταν μάλλον η μουριά που σκαλιζόταν ανάλογα με το σχήμα που έχει το σώμα του ζώου.

Τα ξύλα τα έφτιαχνε ίσια τα μπρο-

στάρια, καμπυλωτά τα πιστάρια. Με τα πιο λεπτά γίνονταν οι δόγκες. Η μέγκενη, το χειροπρίονο, το ξυλοφάι, η πλάνη ήταν τα εργαλεία του για τα ξύλινα μέρη του σαμαριού.

Πώς όμως αυτό το ξύλινο κατα-

σκεύασμα δεν θα πλήγωνε το ζώο; Εδώ ο μπάρμπα Πέτρος έχει άλλη τέχνη. Θα φτιάξει μαλακό στρωματάκι που θα αποτελέσει την φόδρα του σαμαριού. Εδώ χρειάζεται το σαμαροσκοούτι (χοντρό μάλλινο ύφασμα) ή λινάτσα για από πάνω ή μουσαμάς. Ενδιάμεσα έμπαινε το βούτημα, ένα καλάμι γεμάτο ψίχα. Το βούτημα έπρεπε να πετσώνεται με δέρμα για να προστατεύεται από την βροχή.

Αφού τελείωνε κι αυτή η διαδικασία, θα έπρεπε με κάποιο τρόπο το έτοιμο ένδυμα, σαμάρια, να μπορεί να σταθεί στην πλάτη του ζωντανού. Τώρα είναι που θα πιάσει με τα επιδέξια του χέρι τη σαμαροβελόνα και θα ράψει λουριά από σκληρό και χοντρό δέρμα που αρχίζουν από το σαμάρια, πηγαίνουν στη περιφέρεια και σμίγουν ξανά στην άλλη πλευρά του σαμαριού. Η σφίχτρα έζωνε το σαμάρια κάτω από την κοιλιά του ζώου. Επίσης και το καπίστρι από δερμάτινες λουρίδες έπρεπε να προσαρμοστεί στο κεφάλι για να κρατάει το σχοινί που μ' αυτό έσερνε το ζωντανό ο ιδιοκτήτης του.

Περήφανος κι αυτός που το έφτιαξε, για το δημιούργημά του, περήφανος και ο παραγγελιοδότης, καμαρωτό το ζωντανό με την καινούργια φορεσιά προχωρούσαν ίσα στην πλατεία και ανηφόριζαν ή κατηφόριζαν ανάλογα με το μαχαλά καταγωγής. Από κει και πέρα ο καθένας στη δουλειά του.

Ο μπάρμπα Πέτρος έφυγε καταπώς γίνεται με τους θνητούς, τα ζωντανά δεν τα χρειάστηκαν οι άνθρωποι, επομένως ούτε και τα σαμάρια τους, κι έτσι ο σαμαρτζής ή σαμαράς ή σαγματοποιός έγινε ένα επάγγελμα που χάθηκε μ' αυτούς που το γνώριζαν, μια τέχνη που δε χρειάστηκε να έχει συνέχεια.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1949, Χαλκοκονδύλη 37 (3ος όροφος) Τ.Κ. 104 32 Αθήνα

Προς την Δημοτική Αρχή και τις Δημοτικές Παρατάξεις του δήμου Γορτυνίας:

1. **Κύριε Δήμαρχε! Κύριε Αντιδήμαρχε** της δημοτικής ενότητας Βυτίνας!
2. **Κύριε Κολοβέ**, επικεφαλής της μείζονος αντιπολίτευσης!
3. **Κύριε Κούλη**, επικεφαλής της ελάσσονος αντιπολίτευσης!

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών σας παρακαλεί να υπάρξει συνάντηση μαζί σας, για να συζητήσουμε τα σημαντικά ζητήματα του χωριού μας! Στην συνάντηση αυτή θα επιθυμούσαμε να συμμετέχουν οι υποψήφιοι του συνδυασμού σας από τα Μαγούλιανα και ο εκλεγμένος Κοινοτάρχης, εάν και εφ' όσον το επιθυμούν.

Τον Φλεβάρη ο Σύλλογός μας προχωρά σε εκλογική-απολογιστική Γενική Συνέλευση και θα επιθυμούσαμε, πριν από αυτήν να έχουμε ολοκληρώσει (εντός του Ιανουαρίου) την καθεμία ξεχωριστή σύσκεψη εργασίας! Τα θέματα που θέλουμε να συζητήσουμε, αφορούν:

Α. Την από κοινού αξιοποίηση της κοινοτικής-δημοτικής περιουσίας (κτήρια, εκτάσεις κτλ).

Β. Την υποστήριξη των θεσμών και υποδομών που εδρεύουν στο δημοτικό μας σχολείο.

Γ. Την ανάδειξη και αξιοποίηση των αρχαιοτήτων, που υπάρχουν στην γεωγραφική έκταση των Μαγουλιάνων.

Δ. Την προώθηση των άμεσων και αναγκαίων έργων, που έχει ανάγκη το χωριό μας.

Ε. Την από κοινού προώθηση των δικών σας προτάσεων, που αναπτύχθηκαν κατά την πρόσφατη προεκλογική περίοδο.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την θετική ανταπόκρισή σας και σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο σας!

Για το Διοικητικό Συμβούλιο:
Πρόεδρος Παναγιώτης Κ. Κυριακόπουλος
Γ. Γραμματέας Ηλίας Δ. Δουλουγέρης

Πέτρος Πολίτης: Δεκαοχτώ χρόνων ήμουν μάστορας

Το κείμενο που ακολουθεί, σε μορφή μονολόγου, είναι οι σημειώσεις ενός διαισθητή που έλαβε χώρα στα μέσα του Οκτώβρη, πριν από 15 χρόνια, εντός του λεωφορείου που εκτελούσε το πρωινό δρομολόγιο Βαλτεσινίκο – Τρίπολη. Αγουροζυπηνημένος ο γραφιάς, θαλερός, «ανυπάκουος» και χωρίς συνταγές ο θεός Πέτρος. Είχε τον δικό του τρόπο να ντριμπάρει και να αμύνεται αποτελεσματικά στις κατεβασιές του χρόνου. Τι δεν μου είπε εκείνο το πρωινό. Απολαύστε τον: (σ.σ. Από τις απαντήσεις μετά ήταν για το πώς κυλάει η ζωή των μονίμων κατοίκων του χωριού το φθινόπωρο και τον χειμώνα που ακολουθεί)

- Που πηγαίνεις θείε;

- Στην Τρίπολη.

- Γιατί πηγαίνεις στην Τρίπολη;

- Πάω να δω το δάσκαλό μου... Στη Τρίπολη πηγαίναμε παλιά για ψώνια. Επτά ώρες δρόμο. Τότε η Τρίπολη είχε 30-40 σαμαράδικα...

«Πήγα σε τεχνίτη (σ.σ. ο δάσκαλός του) και του είπα: Να έρθω να μάθω την τέχνη; Έπρεπε να δώσω χίλιες δραχμές μπροστά για να μάθω την τέχνη. Το 1934 πρωτοπήγα, 17 χρόνων. Κάθισα μέσα στο μαγαζί 10 μήνες. Πούλησα τη γαϊδούρα. Πούλησα ένα φόρτωμα γέννημα, 1.000 δραχμές. Έτσι ξεκίνησα. Αυτός ήταν ο πατέρας μου για τότε. Με το που τελείωσε η μαθητεία, τον ξόφλησα πουλώντας ένα φόρτωμα γέννημα. Δεκαοχτώ χρόνων ήμουν μάστορας...».

«Άνοιξα σαμαράδικο στην Ταξιαρχών, στην Τρίπολη. Με ειδοποίησαν να πάω φαντάρος, ήμουν 20 χρόνων. Μέχρι να πάω φαντάρος ήμουν μάστορας. Πήγα

στη Στρέζοβα. Κάθισα 10 μέρες και έκανα μερεμέτια. Έβγαλα 3.000 δραχμές... Οι σαμαράδες, οι γύφτοι και οι τεχνίτες έβγαζαν λεφτά, οι καλαϊτζήδες και βαγενάδες, οι τσαγκάρηδες... Παπούτσια να μπαλάνει... Η Βυτίνα είχε τρεις σαμαρτζήδες... Έχω πάει για δουλειά στην Καμενίτσα, στη Βλαχέρνα, στο Ροεινό, στη Πιανά, στην Στρέζοβα, στην Κερπινή. Γύριζα με το γαϊδούρι. Εμένα που με βλέπεις μέχρι την Αμερική έχω στείλει σαμάρια. Ο κόσμος ζητάει μικρά σαμαράκια...».

(σ.σ. οι ερωτήσεις μετά ήταν για το πώς κυλάει η ζωή των μονίμων κατοίκων του χωριού το φθινόπωρο και τον χειμώνα που ακολουθεί)

«Στις 9 το βράδυ ερημιά, στην πλατεία, παντού. Μόνο στο καφενείο του Τζίμη, το «Πέτρινο» βλέπεις όλο και κάποιον άνθρωπο. Ο μικρός Τζίμης μασκότ... Μόνο το σαββατοκύριακο έρχονται κάποιοι. Αναμονή, προσμένω το σαββατοκύριακο...».

- Πώς περνάει η ώρα; η μέρα;

«Λίγο χαρτάκι στην πλατεία. Ελληνικός καφές, τσίπουρο... Οι λάμπες καίνε όλη νύχτα. Οι νύχτες μεγάλες, ατελείωτες. Οι ημέρες περνούν με τα αραποσίτια. Το Ξενία κλειστό από το καλοκαίρι. Το μπακάλικο του Μπράμη έμεινε όπως και τα παρατσούκλια. Πραγματικότητα και όνειρο, όλα μαζί...».

«...Υπάρχει και η ταβέρνα του Ιωσήφ. Ακούς το παράπονο του Κοσμοπούλου. Περιμένεις την εφημερίδα του Συλλόγου. Ο Στάθης Κόλλιας έφτιαξε το σπίτι του. Πολλά τα νέα σπίτια. Χάνεις το μέ-

τρημα. Χαμηλοτάβανα σπίτια ελάχιστα έμειναν. Οι τουαλέτες έγιναν εσωτερικές...».

«Οι συζητήσεις του καφενείου; Χρηματιστήριο. Σεισμός... Καμιά μπριζόλα στα κάρβουνα, στη ψισταριά. Δηλαδή, πειράγματα: δεν ξέρει να παίζει, λένε οι φωνακλάδες... Μετά στο σπίτι και... ειδήσεις. Στις 10.07 η Γιάννα Τριανταφύλλου. Στις 10.40 η ΕΡΑ. Ειδήσεις. Η τιμή του αλευριού, το λάδι, το καρύδι. (σ.σ. Τα χέρια του μαυρισμένα από το μάζεμα των καρυδιών). Η παραγωγή μικρή, αλλά αλλού έχει, στα Καλάβρυτα. Λίγα ξερικά κρεμμύδια μόνο η φετινή σοδειά...».

«Και το βράδυ το βραδάκι... Μας ενημερώνει το ραδιόφωνο και η τηλεόραση για την νυχτερινή Αθήνα. Τραπεζάκια έξω κλπ κλπ. Ελληνική μουσική και τραγούδια. Μελαγχολία και μοναξιά. Στο παλιό ραδιόφωνο ρομαντικά, ερωτικά τραγούδια. Μίκης Θεοδωράκης. Λευτέρης Παπαδόπουλος. Βασίλης Λέκκας. Αυτή τη νύχτα θα τη ζήσω / σα ναυαγός σ' ένα νησί, / χωρίς ελπίδα να γλιτώσω, / αφού το θέλησες εσύ... Αλκίνοος Ιωαννίδης. Αργύρης Μπακιρτζής...».

- Οι νέοι;

«Οι νέοι πηγαίνουν στο Λεβίδι. Έχει μπαρ με γυναίκες εκεί...».

«...Τα κεράσματα μένουν ίδια. Κουραμπιέδες, λουκουμία με δροσερό νερό. Οι κορομηλιά έσπασε από το βάρος. Σήμερα κανένας δεν τρώει κορόμηλα».

Π.Μαρ

Ο Πέτρος Πολίτης γεννήθηκε το 1916 και απεβίωσε το 2004.

Το κόμμα στην πολιτική και στον λόγο

Το παρακάτω ευθυμογράφημα δεν απέχει και πολύ από την πραγματικότητα της πάλαι ποτέ... καλής εποχής!

Σ' ένα ορεινό χωριό της Ελληνικής επικράτειας, λοιπόν, διορίστηκε και υπηρετούσε για δεύτερο χρόνο ένας νέος δάσκαλος. Στο απροσπέλαστο από κάθε μέσο συγκοινωνίας χωριουδάκι η ζωή του δασκάλου στο μονοθέσιο σχολείο με τους σαράντα και πλέον πανέξυπνους μαθητές, είχε καταντήσει μαρτυρική. Κατάλυμα για την διαμονή του δε βρέθηκε. Αναγκάστηκε να αρκεστεί και να βολευτεί όπως - όπως στο γραφείο του σχολείου. Ερημίτης στην κυριολεξία. Συνθήκες διαβίωσης άθλιες.

Κατά τον μήνα Νοέμβριο, λοιπόν, με το σούρουπο καταφθάνει στο χωριό καβάλα σ' ένα μουλάρει και συντροφιά με έναν αγωγιάτη, ο επιθεωρητής των Δημοτικών Σχολείων για την επιθεώρηση! Κατάκοπος όπως ήταν, ζήτησε από τον αγωγιάτη να τον πάει στο σπίτι του προέδρου της κοινότητας. Εκεί διανυκτέρευε άλλωστε κάθε φορά που επισκεπτόταν εκείνο το χωριουδάκι.

Φιλόξενοι πρόεδρος και προεδρίνα τον καλοδέχτηκαν στο σπιτικό τους και έκαναν ό, τι μπορούσαν να τον ευχαριστήσουν. Η νοικοκυρά, αφού τράταρε τον υψηλό επισκέπτη με ό, τι είχε στο σπιτικό της, έτρεξε στο κοτέτσι, άρπαξε το πουλερικό και το ετοίμασε προσεκτικά για το τσουκάλι.

Ο πρόεδρος και ο επιθεωρητής συζητούσαν στην σάλα επί παντός επιστητού. Καταλήξανε που αλλού, στην πολιτική. Η οικοδέσποινα μαγειρεύει στην διπλανή κουζίνα υπομονετικά τον πετεινό και ήθελε δεν ήθελε, άκουγε ό, τι συζητούσαν. Αφού, λοιπόν, τα συζήτησαν όλα και συμφώνησαν σχεδόν στα πάντα, ο επιθεωρητής ρωτά τον πρόεδρο:

- Δεν μου λές, πρόεδρε, πως τα πάτε με τον δάσκαλο;

- Τι να σου πώ, επιθεωρητή μου. Καλός είναι. Και στην δουλειά του, καλός και εργατικός. Αλλά... δίσταζε ο προεστός!

- Τι είναι, πες μου, πρόεδρε!
- Ε! Να! Είναι αντίθετος στο κόμμα!
- Τι μου λες; Βρε τον μασκαρά! Θα στον φτιάξω εγώ, απειλήσε με ιερή αγανάκτηση ο... αδέκαστος επιθεωρητής!

Και αφού είπαν πολλά και διάφορα για το κοινό και αγαπημένο τους κόμμα, στρώθηκαν στο φαγοπότι. Έφαγαν, ήπιαν, ευφράνθηκαν. Η ώρα είχε περάσει και ο επιθεωρητής ζήτησε να κατακλιθεί, γιατί την επομένη έπρεπε να «κανονίσει» τον άτακτο πολιτικά δάσκαλο. Ο ύπνος πήρε αμέσως τους άνδρες.

Η νοικοκυρά, αφού τακτοποίησε τα του νοικοκυριού της, δεν μπορούσε να ησυχάσει. Την βασάνιζε ο λόγος-απειλή του επιθεωρητή, ό, τι θα τον «κανόνιζε» τον δάσκαλο.

Αποφάσισε, λοιπόν, να τον ειδοποιήσει και χωρίς περισσότερες σκέψεις, βρέθηκε στην αυλή του σχολείου. Η λάμπα πετρελαίου φώτιζε αγνά το γραφείο. Το αδύναμο φως που είδε την ενθάρρυνε. Διστακτικά χτύπησε το τζάμι του παραθύρου. Ο δάσκαλος αιφνιδιάστηκε από το απρόσμενο χτύπημα. Τρέχει στο παράθυρο, παραμερίζει το κουρτινάκι και διακρίνει μέσα στο σκοτάδι μια ανθρωπινή φιγούρα. Ανοίγει ανήσυχος το τζαμιλάκι.

- Ποιος είναι; Ψέλλισε φοβισμένος.

Μαθητές και δάσκαλος, στο δημοτικό σχολείο Μαγουλιάνων. Τέλος της δεκαετίας του 1960.

- Δάσκαλε με συγχωρείς τέτοια ώρα. Η γυναίκα του προέδρου είμαι.

- Τι συμβαίνει κυρά-προεδρίνα; Αποκρίθηκε ταραγμένος και συνάμα με έκδηλη απορία ο δάσκαλος.

- Ήρθα να σου πω, ότι έχει έρθει ο επιθεωρητής και είναι στο σπίτι μας και κοιμάται τώρα.

- Μπά! ας είναι. Καλωσόρισε και καλοδεχούμενος! Συμβαίνει όμως τίποτα ιδιαίτερο; Συζήτησαν με τον πρόεδρο τίποτα παράξενο; Γιατί κάτι πρέπει να είπαν, για να είσαι εσύ τέτοια ώρα εδώ!

- Ναι, δάσκαλε, συζήτησαν πολλά και εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν αυτό που είπε ο επιθεωρητής, όταν ρώτησε τον άνδρα μου: «Πως τα πάτε με τον δάσκαλο;» και ο άνδρας μου του απάντησε: «Καλός είναι ο δάσκαλος και στην δουλειά του καλός... αλλά είναι αντίθετος στο κόμμα».

- Ε! κι ο επιθεωρητής τι είπες;
- Να! Είπε: «Βρέ τον μασκαρά θα τον κανονίσω εγώ».

- Α! έτσι! Καλά -καλά πήγαινε τώρα και σε ευχαριστώ που με ειδοποίησες.

- Καληνύχτα, κυρ δάσκαλε, και μη σου ξεφύγει κουβέντα για ό, τι σου είπα.

- Μείνε ήσυχη και καλό ξημέρωμα. Και πάλι σ' ευχαριστώ!

Ο δάσκαλος δεν έπεσε αμέσως για ύπνο. Έμεινε άγρυπνος έως αργά, σκεπτόμενος πως θα οργανώσει την διδασκαλία της επόμενης ημέρας και πως θα απαντήσει στην αμετροπεία του προϊσταμένου του. Δεν άργησε σ' αυτό και να τι σκαρφίστηκε! Πηγαίνει αμέσως δίπλα στην αίθουσα διδασκαλίας και γράφει στον πίνακα δύο προτάσεις. Στην πρώτη έγραψε:

«Ο επιθεωρητής είπε, ο δάσκαλος είναι μασκαράς»

Στην δεύτερη έγραψε:

«Ο επιθεωρητής, είπε ο δάσκαλος, είναι μασκαράς»

Σκέπασε τον πίνακα με έναν γεωγραφικό χάρτη και έπεσε να κοιμηθεί ήσυχος για την ρεβάνς της επομένης.

Ξημέρωσε η καινούργια ημέρα, χτύπησε η καμπάνα της εκκλησίας για την σύναξη των μαθητών και όλα ήταν έτοιμα για το ξεκίνημα της σχολικής εργασίας. Χτύπησε το κουδούνι και ενώ γίνονταν η προσευχή, ξαναφάνει ο επιθεωρητής. Ο δάσκαλος προσποιούμενος έκπληξη έτρεξε να τον υποδεχτεί. Μετά την απαραίτητη χειραψία και το καλωσόρισμα, ο επιθεωρητής καλημέρισε τα παιδιά, τους έδωσε νουθεσίες και πολλές ευχές και όλοι μπήκαν στην αίθουσα. Ο επιθεωρητής ανέβηκε στην έδρα, έβγαλε τα χαρτιά του για τις απαραίτητες σημειώσεις του και ο δάσκαλος, αφού ολοκλήρωσε το μάθημα της γλώσσας στις Α' Β' και Γ', Δ' τάξεις, ενημερώνει τον επιθεωρητή:

- Κύριε επιθεωρητά, θα συνεχίσουμε με την Ε' και ΣΤ' τάξη και με το μάθημα της γραμματικής. Βρισκόμαστε στα σημεία της στίξης και ειδικότερα στο...κόμμα.

- Πολύ ωραία, με χαρά θα σας παρακολουθήσω είπε ο επιθεωρητής.

Ο δάσκαλος ξεσκεπάζει τον πίνακα και λέει στους μαθητές:

- Παιδιά, στον πίνακα έχω γράψει δύο προτάσεις. Και οι δύο έχουν τις ίδιες λέξεις. Διαβάστε τις με προσοχή μια και δύο φορές και πείτε μου αν διαφέρει η πρώτη από την δεύτερη και ποια είναι η διαφορά.

Μετά από μικρή σιωπή και αρκετή σκέψη ο δάσκαλος ρωτά: Ποιος θέλει να απαντήσει; Χέρια πολλά σηκώθηκαν και η αίθουσα αντήχησε από το κύριε, κύριε, κύριε... Έλα Γιώργο, σε ακούμε.

Ο Γιώργος, καλός μαθητής της ΣΤ' τάξης και σημαιοφόρος την 28η

Οκτωβρίου, λέει με δυνατή φωνή:

- Κύριε, παρόλο ότι και οι δύο προτάσεις έχουν τις ίδιες ακριβώς λέξεις, διαφέρουν.

- Και ποια είναι η διαφορά τους; Ξαναρωτά ο δάσκαλος.

- Κύριε, στην πρώτη πρόταση ο επιθεωρητής βρίζει τον δάσκαλο «Μασκαρά», ενώ στην δεύτερη πρόταση ο δάσκαλος βρίζει τον επιθεωρητή «Μασκαρά».

- Σωστά, Γιώργο, μπράβο! Ο επιθεωρητής ξαφνιασμένος γύρισε το κεφάλι του στον πίνακα, διαβάζει τις προτάσεις και...φρίττει! Δαγκώθηκε, ξεροκατάπιε και προσπάθησε να κρύψει την ταραχή του. Δεν έπιασε ξανά την γραφίδα στο χέρι, παρά με σκυμμένο το κεφάλι παρακολουθούσε την εξέλιξη της διδασκαλίας.

Ο δάσκαλος απότομος συνεχίζει:

- Ποιος άλλος μαθητής θα μας πει τι είναι εκείνο, που κάνει τις δύο προτάσεις να διαφέρουν;

- Κύριε, κύριε, κύριε πάλι τα χέρια υψωμένα.

- Έλα, Φανή, πες μας εσύ. Η Φανή άριστη μαθήτριά της Ε' τάξης, σηκώνεται όρθια στο θρανίο της και με χειρονομίες, δίκην δικηγόρου σε δικαστήριο, εξηγεί:

- Κύριε, ο Γιώργος έχει δίκιο. Οι δύο προτάσεις διαφέρουν και η διαφορά βρίσκεται στο κόμμα. Στη θέση δηλαδή, που έχει το κόμμα στην κάθε πρόταση.

- Μπράβο Φανή, σωστά βρήκες την διαφορά. Για διάβασε τώρα τις προτάσεις με φωνητική στάση, όπου πρέπει.

Η Φανή διαβάζει με στόμφο και με φωνητική στάση στο κάθε κόμμα.

Ο δάσκαλος και οι μαθητές ύστερα από διαλογική συζήτηση για την σημασία του κόμματος στον γραπτό και προφορικό λόγο και αφού σχημάτισαν προφορικά και άλλες

τέτοιες προτάσεις, κατάλαβαν και εμπέδωσαν πάρα πολύ καλά πόσο μεγάλη σημασία έχει το κόμμα μέσα στην πρόταση.

Ο δάσκαλος συνεχίζει την επίθεσή:

- Είδατε, παιδιά, ότι το «κόμμα» μπορεί να κάνει δύο ανθρώπους να σκοτωθούν, ενώ δεν έφταξε κανένας από τους δύο σε τίποτα; Άρα πρέπει να ξέρουμε πολύ καλά που και πώς να χρησιμοποιούμε το «κόμμα». Με το «κόμμα» παιδιά μου, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Δεν πρέπει να το χρησιμοποιούμε απερίσκεπτα! Δεν συμφωνείτε παιδιά;

- Μάλιστα, κύριε, απάντησαν εκείνα εν χορώ.

- Μπράβο! Τώρα θέλω να γράψετε σ' ένα φύλλο χαρτί δύο ζευγάρια προτάσεις με ίδιες λέξεις και με κόμματα, όπως του πίνακα, και με πρόσωπα: γεωργός-βοσκός και μητέρα-γειτόνισσα. Όταν χτυπήσει το κουδούνι για διάλειμμα, θα τα αφήσετε πάνω στην έδρα. Αύριο θα τις διαβάσουμε όλες.

- Κύριε επιθεωρητά, τελειώσαμε το μάθημα της γλώσσας. Ήρθε η ώρα για διάλειμμα.

Ο επιθεωρητής σηκώθηκε, μάζεψε τα χαρτιά του και την τσάντα του και λέει στον δάσκαλο:

- Έλα, πάμε στο γραφείο. Εκεί έσφιξε το χέρι του δασκάλου δίνοντάς του συγχαρητήρια! Τον κοίταξε στα μάτια και του λέει: «Σήμερα δε διδάχτηκαν μόνο οι μαθητές! Πιο πολύ διδάχτηκα εγώ! Σε συχαίρω για άλλη μια φορά! Σου εύχομαι τα καλύτερα στην ζωή σου και στην υπηρεσία».

Αποχαιρετίστηκαν, ο δάσκαλος τον κατευόδωσε μέχρι την αυλόπορτα του σχολείου...και πέρασαν αυτοί καλά και εμείς...χειρότερα!

Κ.Τ.

Ο εκ Μονάστρας

Μαγούλιανα

Ο κάβουρας και το ζουμί του

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΣΑΪΛΗ

Όταν μου ανακοίνωσαν φέτος το καλοκαίρι τις μέρες της αδείας μου, διαπίστωσα ότι ήταν πολύ δύσκολο να χωρέσουν, για άλλη μια χρονιά, κάποιες μέρες ξεκούρασης στα Μαγούλιανα. Όμως όσο πέραγε ο καιρός και άρχιζε η ζέστη, ένα κρυμμένο διήμερο άρχισε να αποκαλύπτεται. Ήταν το Σαββατοκύριακο μετά της Παναγίας.

Επιτέλους, θα μπορούσα να πάω στο χωριό μια περίοδο που θα έβλεπα όλους τους φίλους, που είχαμε περάσει μαζί αξέχαστα καλοκαίρια. Όταν το σχέδιο πια καταστάλαξε, άρχισε να δημιουργείται και χρονοδιάγραμμα δραστηριοτήτων.

Σάββατο πρωί καφέ στον πλάτανο, το μεσημέρι μπάνιο στην πισίνα της Βυτίνας, το σούρουπο για καβούρια στο Βαλτεσινίκο, το βράδυ λαϊκά τραγούδια στον πλάτανο και τις πρώτες πρωινές ώρες στην Αποθήκη.

Αυτό που φυσικά ξεχώριζε ήταν το μάζεμα των καβουριών στο ποτάμι που περνάει μετά το Βαλτεσινίκο. Για την ακρίβεια, όσο κι αν το να μαζεύει κανείς καβούρια σ' ένα ποτάμι χωρίς τον απαραίτητο εξοπλισμό είναι πολύ extreme για έναν Αθηναίο, η χαρά δεν ήταν τόσο για το μάζεμα όσο για το φάγωμα. Απολαυστικό! Μπορεί να τρώει κανείς ώρες...

Η εμπειρία μου από την προηγούμενη φορά, πριν από δυο χρόνια, ήταν πολύ χρήσιμη και κατάφερα να κάνω νέο ατομικό ρεκόρ συλλογής καβουριών. Καταρχάς όταν ξεκινάει κανείς για καβούρια, πρέπει να φοράει μπότες ψηλές αλλιώς κινδυνεύει από τα ειρωνικά σχόλια του Χρήστου του Μπουύμπουλη που και σύνεση έχει και μεγάλη εμπειρία. Δεύτερον, πρέπει να φτάσει κανείς στο ποτάμι το νωρίτερο το σούρουπο. Προς μεγάλη μας έκπληξη, αν και φτάσαμε νωρίς και είχε ακόμα ήλιο, είδαμε μια οικογένεια να είναι ήδη στο χώρο και να προσπαθεί να μαζέψει καβούρια.

Η έκπληξή μας για το άκαιρο του εγχειρήματος καταλάγιασε και σταματήσαμε να απορούμε, όταν διαπιστώσαμε ότι ήταν συγχωριανοί μας και μάλιστα κάποιοι συγγενείς αυτής της οικογενείας ήρθαν από την Αμερική τον Ιούνιο στα Μαγούλιανα.

Κάτι άλλο που πρέπει να γνωρίζει κανείς είναι ότι τα καβούρια δεν βρίσκονται ποτέ στο λίγο τρεχούμενο νερό. Προτιμάνε να κάθονται σε μεγάλους λάκκους με νερό όπου βρίσκουν ευκολότερα την τροφή τους. Εννοείται βέβαια, το βράδυ που βγαίνουν για τροφή, γιατί την ημέρα κρύβονται κάτω απ' τα βράχια και είναι αδύνατον να τα εντοπίσεις. Α! Και κάτι που έμαθα φέτος: όταν η θηλυκιά είναι έτοιμη να γεννήσει κι έχει μικρά καβουράκια πάνω της, καλό είναι να την ξεγεννάμε για να έχουμε ελπίδες να υπάρχουν του χρόνου περισσότερα καβούρια.

Φορτωμένος λοιπόν με όλη αυτή την εμπειρία τρεις ενήλικες και μια «τσούπα» καταφέραμε μετά από δυο ώρες τσαλαβουτήματα να πιάσουμε 28 ολόκληρα καβούρια!

Τα βάλαμε σ' ένα μικρό κουβά και πήραμε τον δρόμο της επιστροφής. Είχαμε πάρει βέβαια μαζί μας κι ένα σακί που χώραγε περίπου εκατό καβούρια, αλλά ευτυχώς που δεν το γεμίσαμε, γιατί ποιος θα κουβάλαγε τόσο βάρος;

Επιστρέψαμε στο χωριό όσο πιο γρήγορα γινόταν, γιατί η παρέα στον πλάτανο, μας περίμενε για να ξεκινήσει το φαγητό. Αφού βγάλαμε τα βρεγμένα μας ρούχα και ασφαλίσαμε καλά τον θησαυρό μας, φορέσαμε ότι καλύτερο είχαμε, γιατί αυτές τις μέρες στο χωριό, βάζει κανείς ότι όλο τον υπόλοιπο χρόνο στην Αθήνα όταν πάει για καφέ στο Κολωνάκι ή στο Μπουρνάκι.

Η εξόρμηση μας διαδόθηκε. Έτσι την επόμενη μέρα, έπειτα από μια ειδική περιποίηση που τους έγινε μέσα στην κατσαρόλα, πάνω από δέκα άνθρωποι καθόντουσαν στον κήπο με τις ορτανσίες να' ναι καλά η Αφροδίτη- και κάτω από τον μεσημεριανό ήλιο, απολάμβαναν τους κόπους της προηγούμενης νύχτας. Ένα πιάτο με καβούρια έφτασε μέχρι το καφενείο του Παντελή. Κάποιοι έγλυφαν και τα δάκτυλά τους λέγοντας ότι τέτοιο ωραίο φαγητό είχαν χρόνια να φάνε.

Για μένα έμειναν τρία μικρά καβουράκια. Τα καθάρισα όσο καλύτερα γινόταν. Μια ώρα έτρωγα. Δεν ξέρω γιατί στην παροιμία είναι υποτιμημένο το ζουμί του κάβουρα, για μένα είναι ίσως το καλύτερο φαγητό κι ας μην χορταίνεις. Τώρα που το σκέφτομαι μάλλον κι ο Καραγκιόζης καβούρια έτρωγε.

Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικία σου, στα Γιάννενα τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου... Την κούνια, που φέτος έκλειψε την παράσταση, δώρισε στο Λαογραφικό μας Μουσείο ο Νίκος Φούκας. Η Νίκη Γόντικα - Χόνδρου έκανε πολύ καλή δουλειά στο Μουσείο.

1940 – 1960 στο χωριό: Να σου ζήσει

Του ΣΤΑΘΗ ΚΟΛΛΙΑ

— έρω ότι θα ανασκαλεύω, θα ανασύρω μνή—
— μες και θα συγκινώ, όσο θα αναφέρομαι στη—
— ζωή των παιδιών του '40 και του '50 στο χωριό. Ας έχει. Η συγκίνηση σταλμένο από ψηλά δώρο, είναι η αναδρομή στα παλιά για μας τους μεγάλους, γλυκός στεναγμός και ανασασμός.

Κόκκινη κλωστή δεμένη... κι ας αρχίσουμε όμοια με παραμύθι. Μια φορά και μια μέρα χειμώνα, ακόμα ένα ουαί... ακούστηκε σε Μαγουλιανίτικο σπίτι.

- Να σου ζήσει μωρή Αλέξαινα και τούτη θα σου φέρει το καλύτερο γαμπρό.

- Κι άλλη προίκα μωρή μαυροκουρούνα;

- Σώπα, και δαύτη θα τη δώσεις άπορη, ούλο ομορφάδα είναι. Καλοξόδευτη, τσίλικη φοράδα θα σου γενεί. Ούλοι θα σου τη καμαρώνουνε. Που' ναι ο Αλέξης;

- Που θες να' ναι ο Αλέξης. Στα μαγαζιά και στους καφενέδες είναι και κερνάει τους μπραζέρηδες¹ για το γεννητούρι του. Του' στείλα με το παιδί τα συχαρίκια μου.

Και η λεχώνα έγειρε αποκαμμένη το κεφάλι της στη μαξιλάρα. Ήταν νύχτα με έξω σκοτάδι βαθύ. Η λάμπα κρεμασμένη και με τη φακαρόνα² της ανεβασμένη φώτιζε το χειμωνιάτικο. Η φωτιά ζέσταινε με φλογιασμένα τα κούτσουρα και τα δαυλιά στο τζάκι. Το καντήλι ήταν αναμμένο και άπλωνε το απαλό του φως το αληθινό. Οι πολλοί άγιοι της παλιάς εικόνας έβλεπαν από το βαθούλωμα του τοίχου ψηλά, μόνο στο κρεβάτι. Δυο τρεις γυναίκες παρέστεκαν.

- Φέρτε μου το ψαλίδι, ζεστό νερό, πανιά, μπαμπάκι και το νόπνευμα³.

Ήταν η θεία Γιαννούλα η Χατζαρούλα⁴ η πρώτη μαμμή του χωριού, σωστή επιστημόνισσα – πρακτική. Επιτήδεια και επιδέξια, στην ίδια γειτονιά ήταν και η θεία Ελευθερία η Καραβίδα⁵ (Γόντικα). Αυτές τις δύο θυμάμαι εγώ μέχρι το '56 και τα δεκατέσσερά μου χρόνια που έφυγα από το χωριό.

Και άνοιξαν τα μπαούλα και η κασέλα και ανασύρθηκαν τα μωρουδίστικα, εκείνα των μεγαλύτερων πια παιδιών που άντεξαν στη χρήση και στο χρόνο, και τα πρωτόβγαλτα. Άλλα κεντημένα στο χέρι και στη μηχανή, και όλα από εβδομάδες πριν, φρεσκαρισμένα, καλοπλυμένα, καλοσιδερωμένα και μοσχοβολισμένα. Πανάκια, ζιπουνάκια, σταυρωτά γιλέκκια, τα γολινάκια⁶ και τα άλλα όσο θα κρατούσαν το παιδί στεγνό και ζεστό. Τα ροζ και τα θαλασσιά, ενδεικτικά του κοριτσιού και του αγοριού σήμερα, ήσαν και τότε γνωστά στις μανάδες, αλλά η επιθυμία τους έμενε σχεδόν πάντα ανεκπλήρωτη. Η στέρηση πάντα βασανίζει και η ανάγκη προηγείται.

Όλα τα χρειαζόμενα ήσαν ραμμένα από υφαντό ή κάμποτ και ντριλί, φθηνά βαμβακερά και άχρωμα υφάσματα που τα αγόραζαν από τον πλανόδιο έμπορο με το μουλάρι και τη καραμούζα, για τον οποίο κάπου αλλού θα γράψουμε.

Τι πάνες, τα καλτσάκια – παπουτσάκια, τα σκουφάκια, τα γιλεδάκια και τις φασκίες, τα έπλεκαν με νήμα βαμβακερό οι γιαγιουλίτσες και οι μανουλίτσες. Με τη φασκιά, και επί μήνες δε ξέρω πόσους, έζωναν σφικτά το μωρό με τα χεράκια του και τα ποδαράκια του καλά τεντωμένα, (το φάσκωναν) μη και τους ξεπιασταστεί, μη και το σηκώσουν άγαρμπα και τους ξεμασχαλιστεί, γιατί το κορμάκι του είναι ακόμα νερό, για να κάνει ίδια άκρα και στήτό κορμί. Πρακτική με την οποία σήμερα οι παιδίατροι κρυφογελούν.

Τη φροντίδα του σπικτικού τις πρώτες ημέρες της λοχείας αναλάβαινε η γιαγιά, η αδελφή, η συνυφάδα, η γειτόνισσα. Έστεκαν τότε ακόμα σφικτοί και άρρηκτοι οι δεσμοί της συγγένειας, της φιλίας, της καλής γειτονίας και της αλληλοβοήθειας. Το αντίθετο σπάνιζε.

- Πήγαινε στη θεία Κατερίνα να σου δώσει ένα κάρβουνο να γλυτώσουμε το σπύρτο. Στη θεία Αγγέλω, μια χούφτα αλάτι πριν νυχτώσει...

Το μπεσίκι⁶ μαστορικά φτιαγμένο γα να λικνίζεται, ήταν κολλημένο στο κρεβάτι των γονιών και πλάι στη μάννα. Μη και της ξυπνήσει το παιδί αμέσως να το ακούσει. Μη και της πνιγεί με τα σαλάκια του αμέσως να το σηκώσει. Λαγοκοιμόταν και στο αυτί της ήταν η ανάσα του παιδιού.

Το στρωματάκι του ήταν ραμμένο από υφαντό αργαλειού και γεμισμένο με άχυρα ή πούσια⁷. Το ίδιο και των γονιών. Ελάχιστα και αν, ήσαν τα βαμβακερά, τα αγορασμένα από το έμπορο ή τα σταλμένα από την πόλη. Η γνώση υπήρχε, τα μέσα όχι. Ήσαν φτωχά, πενιχρά, πρωτόγονα.

Μέσα στο μπεσίκι και πάνω στο πουσένιο στρωματάκι του, το μωρουδάκι κοιμόταν ή έκλαιγε ζωσμένο και σφιγμένο με τη φασκιά, ακούνητο όμοια αγαλματένιο, και τις περισσότερες φορές βρεγμένο, λερωμένο, συγκαμένο.

- Κουνάτε το ρε παιδί το παιδί να μωρώσει, δε το ακούτε που κλαίει; Κούνα το ρε μάννα!

- Μωρή θα' ναι κατουρημένο και συγκαμένο το παιδί, έλα να το αλλάξεις.

- Δεν αδειάζω τώρα, συγυριέμαι.

- Να το αλλάξω εγώ;

- Όχι, δε μπορείς εσύ να το ξαναφασκιώσεις σφικτά. Κουνάτε το ρε παιδί.

- Κούνια, μπέλλα, σκάσε ρε κατσούλι...

- Κούνια, μπέλλα, έσπασε η κουτέλα, βούλωτο γαμώτο μου.

Και σαν έπεφτε το σούρουπο άρχιζαν οι τελευταίες της ημέρας και οι πιο τρυφερές μητρικές στιγμές και ώρες. Πάνω στο μεγάλο κρεβάτι η μάννα έλυνε και λευτέρωνε το παιδί και το σκούπιζε, και το έπλενε με χλιαρό νερό, το βαμβακερό πανί και με το σαπούνι της κάθε χρήσης του λαδιού και της ποτάσας. Και το στέγνωνε, και του έβαζε απαλά στα κοκκινισμένα μεράκια του και στο ποπό του τη μόνη λίγη πούδρα που υπήρχε, αν την είχε. Και το ανακλάδιζε, πάνω κάτω τα χεράκια, πάνω κάτω τα ποδαράκια, και το άφηνε προσεκτικά για να σαϊτίσει το κορμά-

κι του, να αγγουίσει και για να το προκάνει ο πατέρας που θα γύριζε από την αγορά. Και το έπαιρνε στην αγκαλίτσα της, και το σήκωνε ψηλά, και το έπαιζε, και του έλεγε τα χίλια τα λογάκια τα γλυκά, τα βγαλμένα από μέσα της. Και το ταχτάριζε και του τραγουδούσε:

- όπαλα να το χαρώ τι παιδάκι που' χω γώ.

- Τάχτι τάχτι, τάχτι του του μετρούν το να' χει του πάνω στο κρεβάτι του.

- Όπαλα του λέγανε και μου το παντρεύανε και του δίνανε προικιά ένα κόσκινο φλουριά. Και κείνο την κοιτούσε, της γελούσε και φτερούγιζε όμοια να ακουμπήσει τα χειλάκια του στα μάγουλά της.

Και σαν περνούσε η ώρα του παιχνιδιού και του τραγουδιού και έφτανε η άλλη η ευλογημένη, το έβαζε στο στήθος της. Και αφού το μωράκι χόρταινε με το γάλα της μάνας, το φάσκωνε και πάλι, και το ακουμπούσε σιγανά στο στρωματάκι του.

Έλλειπε η κρεμασμένη κουδουνίστρα που θα την έπαιζε σα τα χεράκια του μέναν λεύτερα. Δεν είχε ψηλά για να το βλέπει και να γελάει το λούτρινο και το λαστιχένιο. Τίποτα από αυτά δεν υπήρχε τότε στο χωριό παρα μοναχά, η πάνω από το προσκεφαλάκι του μικρή εικονίτσα και το γλυκό νανούρισμα.

Με τη λάμπα χαμηλωμένη και μέσα στο μισσοκότεινο χειμωνιάτικο ακουγόταν το γλυκό νανούρισμα της μανούλας. Άρεσε και στα άλλα παιδιά. Άρεσε και στη γιαγιούλα με τα κάτασπρα μαλλιά που καθόταν πλάι της στο σκαμνί.

- Νάνι νάνι νάνι

το μωράκι μου να κάνει ω..ω..ω.

- Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά

έλα και πάρε μου το

μικρό μικρό σου το' δωσα

μεγάλο φέρε μου το ω..ω..ω.

Παντού ίδια τα παιδιά. Παντού όμοιες οι μανουλίτσες.

Το ρολόι από το τζάκι ψηλά, τις στογμούλες μετρούσε και τος ώρες τις πρώτες της νέας ζωύλας. Τακ.. τακ..τακ..

Μια ακόμα Μαγουλιανίτισσα απόψε τη νύχτα γεννήθηκε. Και έξω είχε κρύο αφίρι⁸ και το χοντρό κοκκοσάλι⁹ που έπεφτε κείνες τις ώρες, άνοιγε πάνω στο αφράτο χιόνι τρύπες αμέτρητες.

- Νάνι νάνι νάνι νάνι

κι όπου το πονεί να γιάνει ω..ω..ω.

1. Μπαρζέρης: φίλος – σύντροφος – κολλητός

2. Φακαρόνα: το φαρόνι φιλί της λάμπας πετρελαιο

3. Νόπνευμα: Οινόπνευμα

4. Γιαννούλα Γ. Παπαδημητροπούλου: το σπίτι τους ήταν στη γειτονιά του σχολείου

5. Γολίνι: πετσασετάκι του λαιμού με κορδόνια – σαλιάρια

6. Μπεσίκι: παιδικό κρεβάτι – κούνια – λίκνο

7. Πούσι: το φυτικό περίβλημα του καλαμποκιού

8. Αφίρι: που τρυπάει – αφόρητο

9. Κοκκοσάλι: χαλάζι

Θα μαρτυρήσει ο πλάτανος

Θα μαρτυρήσει η βρύση, θα μαρτυρήσ' η κοπελιά, που πάει για να γεμίσει...

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Φ. ΦΟΥΚΑ

Ο πλάτανος των Μαγουλιάνων. Πολύ σπάνια ένα δέντρο δέθηκε τόσο πολύ με τους ανθρώπους του τόπου του, όσο ο πλάτανος των Μαγουλιάνων.

Για να στηθεί, έτσι μεγαλόπρεπος, δούλεψαν οι αιώνες. Οι απαρχές του χάνονται στα βάθη του χρόνου, όπως οι ρίζες του χάνονται στα βάθη της γης.

Πότε και ποιός τον φύτεψε, άγνωστο. Ρώτησα κάποτε τον πατέρα μου - πέθανε το 1968 σε ηλικία 93 ετών - αν θυμόταν τον πλάτανο κάπως μικρότερο.

«Ίσως!, μου απάντησε, όχι όμως πολύ. λίγο- σχεδόν έτσι τον θυμάμαι... Ακουστά έχω, πάντως, ότι τον φύτεψε κάποιος Μπούκουρας».

Μαζί με την βρύση, ο πλάτανος αποτελεί σύμβολο. Είναι κάτι σαν οικόσημο του χωριού. Πλάτανος, βρύση, Μαγούλιανα, πάνε μαζί.

Αγκαλιάζει ολόκληρη σχεδόν την πλατεία του χωριού. Τον κορμό του δεν τον αγκαλιάζουν τέσσεροι...

Κάτι «χελώνια» -εξογκώματα στον κορμό του- στα βορειοανατολικά, άραγε ν' αποτελούν έναρξη κούφωσης; Μήνυμα; Κάποιος γεωπόνος ας κάνει τη διάγνωσή του.

Οι κλώνοι του, γιγάντιοι βραχίονες κάποιου Τιτάνα, ξεπετιούνται στα ύψη. Η φυλλωσιά του, ορμητική ανάβρα δύναμης και ζωής. Πλούσια, ζωηρή, βαθυπράσινη φορεσιά, του δίνει ένα κάπως σφαιρικό σχήμα. Πουλιά φυλιάζουν στους κλώνους του. Την Άνοιξη ο σπίνος τραγουδάει εκεί το τραγούδι του.

Ασφαλώς, πίνει το μισό νερό της πλούσιας νερομάνας που ρέει στις ρίζες του. Το δικαιούται. Χαλάλι του...

Νερό κρυστάλλινο, Μαγουλιαντικό - σε πείσμα των θαμώνων του ίσκιου του, που τώρα πίνουνε κόκα - κόλες...

Πάλεψε μ' ανεμοστρόβιλους, ανεμοθύελλες κι ανεμοζάλες με μόρες και με καταιγίδες. Τον χτύπησαν αστραπές, κεραυνοί. Λαβώθηκε από βόλια. Βόλια τούρκικα - βόλια κλέφτι-

Απο αριστερά: Γιάννης Μπαρμπαρόπουλος, Μαριλένα Κανελλοπούλου, Γιάννης Χολέβας, Έλενα Τζιαβάρα, Έλενα Βιζιράκη, Αλεξία Βιζιράκη, Χαρούλα Χολέβα, Ιωσήφ Κανελλόπουλος, Νάσος Καελλόπουλος και Αντώνης Τζιαβάρας

κα - βόλια αντάρτικα. Του γλεντιού και του κεφιού. της ξεφάντωσης βόλια...

Άντεξε! Τον φωτιάζανε ποιήματα και τραγούδια.

Είδε το χωριό πολυάνθρωπο - στις δόξες του. Τώρα -αλίμονο- το ατενίζει σχεδόν έρημο. Δίπλα του, το άγαλμα του Φωτάκου τον παραστέκει.

Στον ίσκιο του κάθισαν πολλοί: Απλοί άνθρωποι, διασημότητες, εργάτες, ζωμάχοι, τουρίστες, βιομήχανοι, εφοπλιστές, υπουργοί, κλέφτες, ληστές, αρματολοί, καπετάνιοι... Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Ο λεβέντης και απροσκύνητος αδελφός του, ο θρυλικός και ηρωικός Γιάννης «Ζορμπάς». Ο τούρκος Μπέης και η λαγωνικά του Μπέη.

Η λαϊκή παράδοση θέλει ακόμα: της βρύσης φαντάσματα, λάμιες, αγερίκα, ξωτικά, νύμφες, νεράιδες, στοιχειά...

Το Φθινόπωρο, τα κίτρινα, παλαμόσχημα φύλλα του -λεπτεπίλεπτες πλάκες χρυσού- στροβιλίζονται ανάλαφρα στον αέρα - μ' έναν τελευταίο λικνιστικό χορό αποχαιρετισμού πέφτουν στη γη, αποχαιρετώντας τη ζωή και τις ομορφιές της.

Θα μαρτυρήσει ο πλάτανος θα μαρτυρήσει η βρύση! θα μαρτυρήσ' η κοπελιά που πάει για να γεμίσει... τραγουδάει το γνωστό τραγούδι της «Μαγουλιανίτισσας». Αλή-

θεια! μαζί με τη βρύση, ο πλάτανος πόσες ιστορίες δε θα μπορούσε να πει. Και τι δεν έχει δει! Και τι δεν έχει ακούσει!

Γέλια, κλάματα, χαρές, λύπες, μοιρολόγια, αποχαιρετισμούς, δάκρυα, χορούς, πολέμους, τραγούδια της νύφης, τραγούδια κλέφτικα, τραγούδια της Λευτεριάς, κρυφούς καημούς, βουβούς πόνους, ξεφαντώματα, πανηγύρια, αγωνίες, αγάπες, χτυποκάρδια, ντέρτια, σεκλέτια.

Ολόκληρο το ανθρώπινο δράμα, γνήσιο κι αυθόρμητο. Χωρίς ψιμύθια της τέχνης, απλό, απελέκητο, χιλιοπαιγμένο κάτω απ' τους κλώνους του.

Οι απέρριπτοι στίχοι του «γερό Κώστα Κολόσακα» απηχούν ένα κομμά-

τι της ιστορίας του πλατάνου.

Με χιόνια, με κρία, με βροχές και μ' αγριοκαίρια. Με βοριάδες και με νοτιάδες, ο πλάτανος των Μαγουλιάνων μένει εκεί, θεόρατος, γαντζωμένος στη βίγλα του. Στοιχειό ανθρώπινο, με ψυχή - με βουβή μιλιτιά. Πάνω ακριβώς απ' την πεντάκρουνη βρύση και τις καμάρες της, αναδεύει παλιούς καιρούς, δόξες και θύμησης. Οικόσημο του χωριού. Βιγλάτορας και φύλακας της ιστορίας του τόπου. Άγρυπνος φρουρός και μάρτυρας των παραδόσεων, αϊτός σκαρφαλωμένος στα ύψη, στο πιο ψηλό κατοικήσιμο χωριό της Πελοποννήσου, σε υψόμετρο 1.365 μέτρων. Στα Μαγούλιανα.

Το χειμώνα του 1928 - 29 έριξε πολύ χιόνι στα Μαγούλιανα. Μια μεγάλη κλάρα του πλατάνου, προς την βρύση κάτω, έσπασε από το πολύ βάρος. Μαζεύτηκε, λοιπόν, όλο το χωριό εκεί στην πλατεία -πολύς τότε ο κόσμος- και καθένας έλεγε «το μακρύ του και το κοντό του».

Το γεγονός αυτό ήταν και μια ευκαιρία για διασκέδαση! Δεν υπήρχαν τότε, βλέπετε, τηλεοράσεις και κανάλια.

Ακούστηκαν, λοιπόν, πολλά αστεία, γέλια, καλαμπούρια, πειράγματα. Ένας -κάποιος Δημοσθένης από το Βαλτεσινικό- όπως έχω ακουστά- βρήκε αφορμή και έμπνευση να συνθέσει ένα χιουμοριστικό ποίημα για τον πλάτανο, που το συμπλήρωσε με σατιρικά δίστιχα ο Βασίλης Καρράς. Ακούστε το:

Τι έχεις καμμένη πλάτανε που γείραν τα κλωνιά σου, ταράχτηκε το σώμα σου

Το ποίημα του πλατάνου

ραγίστηκ' η καρδιά σου.

Πούησουν καμάρι του χωριού απόλαυση στους ξένους. Ελύπησες τους ζωντανούς και τους αποθαμένους.

Μήπως μας εβαρέθηκες και θες να μας αφήσεις; Παρακαλώ σε πλάτανε να μας το μαρτυρήσεις.

Σαν θέλετε να σας το πω θα σας το μολογήσω: Θέλω να φύγω για καλά Να μην γυρίσω πίσω!

Στον ίσκιο μ' ήσαν άλλοτε άντρες σαν τα λιοντάρια και τώρα κάθοντ' έξαλλες με τα γυμνά ποδάρια.

Ακούς κουβέντες άσεμνες από αυτών το στόμα. Δίχως ντροπή και λογική

κάθε λογίωνε βρώμα.

Πού είν' οι πρώτοι γέροντες οι φουστανελοφόροι, που εφουμίζαν το χωριό γιατροί και δικηγόροι.

Πρώτα καθόσαντ σεβαστοί και όλοι μυαλωμένοι. Τωρ' έρχονται και κάθονται κάτι ξεκουτισμένοι.

Γι αυτό κι εγώ αποφάσισα να σας εγκαταλείψω. Και μη σας κακοφαίνεται δεν θα γυρίσω πίσω.

(Στο σημείο αυτό μπαίνει η σάτιρα του γέρο - Βασίλη Καρρά, για να γελάσουν.)

Για μιλάτε του Κουρμπέση¹ αυτός ξέρει να τον δέσει.

Πέστε του γερ' Αγγελή

να φέρει μια τριχιά γερή.

Ρώτησαν το γέρο - Βρούβα²: - Μήπως θέλει σ' άλλη γούβα;

Για μιλάτε του Τζιαβάρα, να στυλώσ' αυτή την κλάρα.

Σύ τι λές γέρο - Πανούλη; - Σάμπως θέλτε δέσιμ' ούλοι.

Ρώτησαν και τον Καρυώρη. - Να τον δέστε με το ζόρι.

Συ τι λές γέρο - Τζιουάννη; - (ου!) τούτος, για σαμάρια κάνει.

Ρώτησαν και τον Μπούκουρα, Αυτός... κάνει για κούτσουρα.

Πες μας συ κυρ - Καρπακλή. - Α! α! Αυτό το άνοιγμα δεν κλεί.

Τότε γράψτε στο Βαρβάτο³

Είν' ανάγκη νάρθει κάτω.

Για να δούμε τι θα γένει γράψτε και του Δημοσθένη.

Κατσαρέ, τι λες εσύ; - Στη ρίζα ρίχτε του κρασί.

Πες μας, γέρο - Σοφοκλή. - Κρεμάστε του ένα χαϊμαλί.

Δέστε τότε με τσιρώτο για να πιάσει με το πρώτο.

Πες του, Τσούμπα να τον ψάλει. Αυτός είναι... σοφό κεφάλι.

Ρώτησαν και τον Πριόβολο. - Τι λες εσύ ρε... πόπολο;

Του χωριού οι γυναικούλες μια φωνή εβάλαν ούλες.

Λιτανεία για να γένει ο παπάς τι περιμένει;

Να φορέσει τα φελώνια και να βγούμε ως τ' αλώνια.

Και ευκέλαιο να κάνει

για να γιάνει το πλατάνι.

Ω! αλησμόνητε Πανέλη⁴ γιατί εσένα δε σε μέλει;

Να φωνάξεις απ' το μνήμα για του πλατάνου το κρίμα;

(και συνεχίζει ο... «Δημοσθένης») Από καρδιά λυπούμαστε φίλοι Μαγουλιανίτες.

Παρηγοριά να κάνετε, φτιάξτε και τηγανίτες.

(Για) να σας περάσει ο καημός αλείψτε τες με μέλι - κάνετε κι ένα πρόσφορο και στείλτε του... Πανέλη.

Σημειώσεις:
1. Κουρμπέσης = Κοσμοπόουλος. Αφοι Αγγελής και Δημητράκης.
2. Βρούβας = Ζούβελος. Πεθερός του Γιάνναρου (Τζαβάρα).
3. Βαρβάτος = αδελφός του Πάνου Δ. Γόντικα.
4. Πανέλης = συμπαθής «τρελός», Ζούβελος, αδελφός της Τσιωτσιάς. Πέθανε πολύ νέος το 1902.

Για την αντιγραφή ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Φ. ΦΟΥΚΑΣ